

REGULAMENTUL (UE) 2017/2402 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 12 decembrie 2017

de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Securitizarea presupune tranzacții care permit unui creditor sau unui împrumutător – de obicei, o instituție de credit sau o societate – să refinanțeze un pachet de împrumuturi, de expuneri sau de creanțe, de exemplu împrumuturi locative, credite auto și contracte de leasing auto, credite de consum, carduri de credit sau creanțe comerciale, prin transformarea acestora în titluri de valoare tranzacționabile. Creditorul își grupează împrumuturile și le restructurează în cadrul unui portofoliu, organizându-le în funcție de diferite categorii de risc destinate diverșilor investitori, oferind astfel investitorilor acces la investiții în împrumuturi și în alte expuneri care nu le sunt direct accesibile în mod normal. Rentabilitatea investiției decurge din fluxurile de numerar ale împrumuturilor-suport.
- (2) În comunicarea sa din 26 noiembrie 2014 privind un Plan de investiții pentru Europa, Comisia și-a anunțat intenția de a relansa piețele de securitizări de înaltă calitate, fără a repeta greșelile comise înaintea crizei financiare din 2008. Dezvoltarea unei piețe de securitizări simple, transparente și standardizate constituie una dintre pietrele de temelie ale uniunii piețelor de capital (UPC) și contribuie la îndeplinirea obiectivului prioritar al Comisiei de sprijinire a creării de locuri de muncă și de reluare a unei creșteri economice durabile.
- (3) Uniunea vizează consolidarea cadrului legislativ pus în aplicare după criza financiară cu scopul de a contracara riscurile inerente operațiunilor de securitizare deosebit de complexe, opace și riscante. Este esențial să se asigure adoptarea unor norme care să permită o mai bună diferențiere a produselor simple, transparente și standardizate de instrumentele complexe, opace și riscante și să se aplice un cadru prudențial mai sensibil la risc.
- (4) Securitizarea este un element important pentru buna funcționare a piețelor financiare. Dacă este structurată în mod viabil, securitizarea reprezintă un canal important pentru diversificarea surselor de finanțare și pentru alocarea mai extinsă a riscurilor în cadrul sistemului financiar al Uniunii. Ea permite o distribuție mai largă a riscurilor din sectorul financiar și poate contribui la degajarea bilanțurilor inițiatorilor și astfel la intensificarea creditării economiei. În general, poate îmbunătăți eficiența sistemului financiar și poate oferi posibilități suplimentare de investiții. Securitizarea poate crea o legătură între instituțiile de credit și piețele de capital, spre folosul indirect al întreprinderilor și cetățenilor (de exemplu, sub formă de împrumuturi și de finanțări mai puțin costisitoare destinate întreprinderilor, precum și sub formă de credite pentru achiziționarea de bunuri imobile și de carduri de credit mai puțin costisitoare). Cu toate acestea, prezentul regulament recunoaște riscurile legate de o mai mare interconectivitate și de un efect de levier excesiv generate de securitizare și îmbunătățește supravegherea microprudențială de către autoritățile competente a participării unei instituții financiare pe piața securitizărilor, precum și supravegherea macroprudențială a pieței respective de către Comitetul european pentru risc sistemic (CERS), instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, și de către autoritățile naționale competente și de cele desemnate pentru instrumentele macroprudențiale.

⁽¹⁾ JO C 219, 17.6.2016, p. 2.

⁽²⁾ JO C 82, 3.3.2016, p. 1.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 26 octombrie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 20 noiembrie 2017.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

- (5) Pentru a institui un cadru prudențial mai sensibil la risc pentru securitizările simple, transparente și standardizate (STS), este nevoie ca Uniunea să stabilească o definiție clară a securitizării STS, deoarece, în caz contrar, tratamentul de reglementare mai sensibil la risc aplicat instituțiilor de credit și societăților de asigurare ar fi disponibil pentru diferite tipuri de securitizări din diferite state membre. S-ar crea astfel condiții de concurență inechitabile și ar apărea necesitatea unui arbitraj de reglementare este însă important să se asigure că Uniunea funcționează ca o piață unică pentru securitizările STS și că facilitează tranzacțiile transfrontaliere.
- (6) În concordanță cu definițiile existente în legislația sectorială a Uniunii, este adecvat să se prevadă definiții ale tuturor conceptelor-cheie ale securitizării. Este necesară mai ales o definiție clară și cuprinzătoare a securitizării, care să cuprindă orice tranzacție sau schemă prin care riscul de credit asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri este segmentat pe tranșe. O expunere care creează o obligație de plată directă pentru o tranzacție sau o schemă utilizată pentru a finanța ori a administra active corporale nu ar trebui considerată o expunere față de o securizare, chiar dacă tranzacția sau schema are obligații de plată cu ranguri de prioritate diferite.
- (7) Un sponsor ar trebui să fie în măsură să delege sarcini unei societăți de administrare, dar ar trebui să rămână responsabil de gestionarea riscurilor. În special, un sponsor nu ar trebui să transfere societății sale de administrare cerința de reținere a riscului. Societatea de administrare ar trebui să fie un administrator de active reglementat, cum ar fi o societate de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA) sau o entitate menționată în Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ (MiFID).
- (8) Prezentul regulament introduce o interdicție de resecurizare, sub rezerva unor derogări pentru anumite cazuri de resecurizări care sunt utilizate în scopuri legitime și a unor clarificări cu privire la programele de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active (ABCP), dacă acestea sunt considerate a fi resecurizări. Resecurizările ar putea împiedica atingerea nivelului de transparență pe care acest regulament urmărește să îl stabilească. Cu toate acestea, resecurizările, în circumstanțe excepționale, pot fi utile pentru protejarea intereselor investitorilor. Prin urmare, resecurizările ar trebui să fie permise numai în cazuri specifice, astfel cum sunt prevăzute de prezentul regulament. În plus, este important pentru finanțarea economiei reale ca programele ABCP sprijinite integral care nu introduc nicio resegmentare pe tranșe pe lângă operațiunile finanțate prin program să rămână în afara domeniului de aplicare al interdicției de resecurizare.
- (9) Investițiile în securitizări sau expunerile la acestea expun investitorul nu doar la riscurile de credit legate de împrumuturile-suport sau de expunerile-suport, ci și la alte riscuri generate de procesul de structurare a securitizărilor, precum riscul de agenție, riscul de model, riscul juridic și operațional, riscul de contraparte, riscul de administrare, riscul de lichiditate și riscul de concentrare. Prin urmare, este esențial ca investitorii instituționali să facă obiectul unor cerințe proporționale privind obligația de diligență, care să asigure faptul că aceștia evaluează în mod corespunzător riscurile care decurg din toate tipurile de securitizări, în folosul investitorilor finali. De asemenea, obligația de diligență poate să întărească astfel încrederea în piață și încrederea dintre inițiatori, sponsori și investitori. Este necesar ca și investitorii să își exercite în mod adecvat obligația de diligență în ceea ce privește securitizările STS. Aceștia se pot informa prin intermediul informațiilor divulgate de părțile implicate în securizare, în special în ceea ce privește notificarea STS și informațiile aferente divulgate în acest context, care ar trebui să le ofere investitorilor toate informațiile relevante cu privire la modul în care sunt îndeplinite criteriile STS. Investitorii instituționali ar trebui să fie în măsură să acorde încrederea cuvenită notificării STS și informațiilor divulgate de inițiator, de sponsor și de entitatea special constituită în scopul securitizării (SSPE) pe baza cărora se stabilește dacă o securizare îndeplinește cerințele STS. Cu toate acestea, investitorii nu ar trebui să se bazeze în mod exclusiv și automat pe astfel de notificări și pe astfel de informații.
- (10) Este esențial ca interesele inițiatorilor, ale sponsorilor, ale creditorilor inițiali care sunt implicați într-o securizare și ale investitorilor să fie aliniate. În acest scop, inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial ar trebui să rețină un interes semnificativ în expunerile-suport din securizare. Prin urmare, este important ca inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial să rețină o expunere economică netă semnificativă la riscurile subiacente în cauză. Într-un sens mai larg, tranzacțiile de securizare nu ar trebui să fie structurate astfel încât să se evite aplicarea cerinței de reținere. Cerința respectivă ar trebui să fie aplicabilă în toate situațiile în care substanța economică a unei securitizări este aplicabilă, indiferent de tipul de structuri sau instrumente juridice utilizate. Nu sunt necesare aplicări multiple ale cerinței de reținere. Pentru orice securizare, este suficient ca cerința să i se aplice doar

⁽¹⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

inițiatorului, sponsorului sau creditorului inițial. În mod similar, atunci când tranzacțiile de securitizare includ alte poziții din securitizare drept expuneri-suport, cerința de reținere ar trebui să se aplice doar securitizării care face obiectul investiției. Notificarea STS ar trebui să indice investitorilor faptul că inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial reține o expunere economică netă semnificativă la riscurile subiacente. Ar trebui să se prevadă anumite excepții pentru cazurile în care expunerile securitizate sunt garantate integral, necondiționat și irevocabil, în special de către autorități publice. În cazul în care se acordă sprijin din resurse publice sub formă de garanții sau prin alte mijloace, prezentul regulament nu aduce atingere normelor privind ajutoarele de stat.

- (11) Inițiatorii sau sponsorii nu ar trebui să profite de faptul că pot deține mai multe informații decât investitorii și investitorii potențiali cu privire la activele transferate la SSPE-uri și nu ar trebui să transfere la SSPE-uri, fără cunoștința investitorilor sau a investitorilor potențiali, active al căror profil de risc de credit este mai mare decât cel al activelor comparabile deținute în bilanțul inițiatorilor. Orice încălcare a respectivei obligații ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni care să fie aplicate de către autoritățile competente, dar numai în cazul în care această încălcare este făcută cu intenție. Simpla neglijență nu ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni în această privință. Cu toate acestea, respectiva obligație ar trebui să nu aducă atingere în niciun fel dreptului inițiatorilor sau al sponsorilor de a selecta pentru transfer la SSPE-uri active care ex ante au un profil de risc de credit mai mare în comparație cu profilul de risc de credit mediu al unor active comparabile care rămân în bilanțul inițiatorului, atât timp cât profilul de risc mai mare al activelor transferate la SSPE-uri este comunicat clar investitorilor sau investitorilor potențiali. Autoritățile competente ar trebui să supravegheze respectarea acestei obligații prin compararea activelor pe care se bazează o securitizare cu activele comparabile păstrate în bilanțul inițiatorului.

Compararea performanțelor ar trebui să se realizeze între active care ex ante se preconizează că au performanțe similare, de exemplu între ipoteci locative neperformante transferate la SSPE-uri și ipoteci locative neperformante păstrate în bilanțul inițiatorului.

Nu se prezumă că activele pe care se bazează o securitizare ar trebui să aibă performanțe similare cu activele medii păstrate în bilanțul inițiatorului.

- (12) Capacitatea investitorilor și a investitorilor potențiali de a exercita obligația de diligență și de a evalua astfel în cunoștință de cauză bonitatea unui anumit instrument de securitizare depinde de accesul lor la informații privind instrumentele respective. Pe baza acquis-ului existent, este important să se creeze un sistem cuprinzător în cadrul căruia investitorii și investitorii potențiali să aibă acces la toate informațiile relevante pe întreaga durată a tranzacțiilor, să se reducă sarcinile de raportare ale inițiatorilor, ale sponsorilor și ale SSPE-urilor și să se faciliteze accesul continuu, simplu și liber al investitorilor la informații fiabile privind securitizările. Pentru a îmbunătăți transparența pieței ar trebui să se creeze un cadru pentru registrele centrale de securitizări în care să se colecteze rapoarte relevante, în principal privind expunerile-suport aferente securitizărilor. Aceste registre centrale de securitizări ar trebui să fie autorizate și supravegheate de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) (ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Atunci când precizează detaliile acestor sarcini de raportare, ESMA ar trebui să se asigure că informațiile care urmează a fi raportate la aceste registre reflectă cât mai fidel posibil modelele existente pentru divulgarea acestor informații.
- (13) Principalul scop al obligației generale ce revine inițiatorului, sponsorului și SSPE de a pune la dispoziție informații privind securitizările prin intermediul registrului central de securitizări este de a se oferi investitorilor o sursă unică și supravegheată de date necesare pentru a-și îndeplini obligația de diligență. Securitizările private sunt adesea personalizate. Acestea sunt importante deoarece permit părților să încheie tranzacții de securitizare fără să divulge pieței și concurenților informații comerciale sensibile cu privire la tranzacție (de exemplu, să divulge că o anumită societate are nevoie de finanțare pentru a extinde producția sau că o firmă de investiții intră pe o piață nouă ca parte a strategiei sale) și/sau în legătură cu activele-suport (de exemplu, privind tipul de creanțe comerciale generate de o întreprindere industrială). În aceste cazuri, investitorii sunt în contact direct cu inițiatorul și/sau cu sponsorul și primesc direct de la aceștia informațiile necesare pentru a-și îndeplini obligația de diligență. Prin urmare, este adecvat să se excepteze securitizările private de la cerința de notificare a informațiilor privind tranzacțiile către un registru central de securitizări.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (14) Inițiatorii, sponsorii și creditorii inițiali ar trebui să aplice expunerilor care urmează să fie securizate aceleași criterii solide și bine definite de acordare a creditelor ca în cazul expunerilor nesecurizate. Cu toate acestea, în măsura în care creanțele comerciale nu sunt inițiate sub forma unui împrumut, nu este necesar să fie îndeplinite criteriile de acordare a creditelor în ceea ce privește aceste creanțe.
- (15) Instrumentele de securizare nu sunt adecvate în general pentru clienții de retail în înțelesul Directivei 2014/65/UE.
- (16) Inițiatorii, sponsorii și SPE-urile ar trebui să pună la dispoziție, în raportul destinat investitorilor, toate datele relevante semnificative privind calitatea creditului și performanța expunerilor-suport, inclusiv date care să le permită investitorilor să identifice în mod clar, în cadrul portofoliului de expuneri-suport, situațiile de efectuare cu întârziere a plăților de către debitorii subiecți și de incapacitate de plată a acestora, de restructurare a datoriei, de iertarea de plată a datoriei, de restructurare datorată dificultăților financiare, de răscumpărări, de perioade fără plăți, de pierderi, de radieri, de recuperări, precum și alte măsuri corective privind performanța activelor. În cazul unei securizări care nu este o tranzacție ABCP, raportul destinat investitorilor ar trebui să includă date privind fluxurile de numerar generate de expunerile-suport și de pasivele securizării, inclusiv o prezentare separată a veniturilor și plăților poziției din securizare, și anume valoarea programată a principalului și a dobânzii, a principalului plătit în avans, a dobânzii restante, a comisioanelor și taxelor și a datelor cu privire la producerea oricărui eveniment care conduce la modificări ale ordinii de prioritate a plăților sau la înlocuirea unei contrapărți, precum și date privind suma și modalitățile disponibile pentru îmbunătățirea calității creditului pentru fiecare tranșă. Deși securizările care sunt simple, transparente și standardizate au oferit rezultate bune în trecut, îndeplinirea cerințelor STS nu înseamnă că poziția din securizare este lipsită de riscuri și nici nu oferă vreun indiciu cu privire la calitatea creditului pe care se bazează securizarea. Respectarea acestor cerințe ar trebui să indice, în schimb, faptul că un investitor prudent și diligent va putea analiza riscurile pe care le presupune securizarea.

Pentru a permite ca securizările pe termen lung să aibă caracteristici structurale diferite de cele ale securizărilor pe termen scurt (și anume programele ABCP și tranzacțiile ABCP), cerințele STS ar trebui să fie de două tipuri: unul pentru securizările pe termen lung și unul pentru securizările pe termen scurt, care să corespundă celor două segmente de piață care funcționează diferit. Programele ABCP se bazează pe o serie de tranzacții ABCP constând în expuneri pe termen scurt care trebuie înlocuite după ce ajung la scadență. În cadrul unei tranzacții ABCP, securizarea s-ar putea obține, printre altele, prin acordul cu privire la un discount variabil de cumpărare al portofoliului de expuneri-suport sau prin emiterea de către o SPE a unor note cu rang superior și inferior într-o structură de cofinanțare în care notele cu rang superior se transferă ulterior la entitățile care cumpără unul sau mai multe programe ABCP. Cu toate acestea, tranzacțiile ABCP care se califică drept STS nu ar trebui să includă nicio resecurizare. În plus, criteriile STS ar trebui să reflecte rolul specific al sponsorului care furnizează sprijin pentru asigurarea lichidității programului ABCP, în special în cazul programelor ABCP sprijinite integral.

- (17) Atât la nivel internațional, cât și la nivelul Uniunii, s-au depus deja multe eforturi pentru a se identifica securizarea STS. Regulamentele delegate (UE) 2015/35 ⁽¹⁾ și (UE) 2015/61 ⁽²⁾ ale Comisiei au stabilit deja criterii privind securizarea STS în scopuri specifice, căreia îi este acordat un tratament prudential mai sensibil la risc.
- (18) SPE-urile ar trebui să fie stabilite doar în țări terțe care nu sunt trecute de către Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) pe lista jurisdicțiilor de mare risc și necooperante. În cazul în care se adoptă o listă specifică a Uniunii a jurisdicțiilor țărilor terțe care refuză să respecte standardele de bună guvernare fiscală până la o revizuire a prezentului regulament, respectiva listă a Uniunii ar trebui avută în vedere și ar putea deveni lista de referință pentru țările terțe în care nu este permisă stabilirea SPE-urilor.
- (19) Este esențial să se stabilească o definiție generală a securizării STS aplicabilă la nivel transsectorial pe baza criteriilor în vigoare, precum și pe baza criteriilor de identificare a securizărilor simple, transparente și comparabile în cadrul adecvării capitalului pentru securizări adoptate la 23 iulie 2015 de către Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) și de către Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO), și în special pe baza avizului privind un cadru european pentru securizările eligibile, publicat la 7 iulie 2015 de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 12, 17.1.2015, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

- (20) Aplicarea criteriilor STS în întreaga Uniune nu ar trebui să conducă la abordări divergente. Abordările divergente ar crea posibile obstacole pentru investitorii transfrontalieri, obligându-i să se familiarizeze în detaliu cu cadrele diverselor state membre, și ar compromite, astfel, încrederea investitorilor în criteriile STS. Prin urmare, ABE ar trebui să elaboreze ghiduri pentru a se asigura înțelegerea comună și consecvență a cerințelor STS la nivelul întregii Uniuni, cu scopul de a se soluționa eventualele probleme de interpretare. Această sursă unică de interpretare ar facilita adoptarea criteriilor STS de către inițiatori, sponsori și investitori. ESMA ar trebui, de asemenea, să joace un rol activ în abordarea eventualelor probleme de interpretare.
- (21) Pentru a preveni abordările divergente în aplicarea criteriilor STS, cele trei autorități europene de supraveghere (AES) ar trebui, în cadrul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere, să își coordoneze atât propria activitate, cât și pe cea a autorităților competente, pentru a asigura consecvența transsectorială și pentru a analiza problemele practice care ar putea apărea în legătură cu securitizările STS. În acest demers, ar trebui solicitate și luate în considerare pe cât posibil și punctele de vedere ale participanților pe piață. Rezultatele acestor discuții ar trebui să fie făcute publice pe site-urile celor trei AES, pentru a ajuta inițiatorii, sponsorii, SSPE-urile și investitorii să evalueze securitizările STS înainte de a emite astfel de instrumente sau de a efectua investiții în acestea. Un astfel de mecanism de coordonare ar fi deosebit de important în perioada premergătoare punerii în aplicare a prezentului regulament.
- (22) Prezentul regulament prevede că doar securitizările care respectă cerința de „vânzare reală” pot fi desemnate ca fiind STS. Într-o securitizare cu vânzare reală, proprietatea asupra expunerilor-suport este transferată sau atribuită în mod efectiv către o entitate emitentă care este o SSPE. Transferul sau cesiunea expunerilor-suport către SSPE nu ar trebui să se supună niciunei dispoziții de recuperare în caz de insolvență a vânzătorului, fără a aduce atingere dispozițiilor dreptului intern în materie de insolvență în temeiul cărora vânzarea expunerilor-suport încheiată într-un anumit termen înainte de declarația de insolvență a vânzătorului poate fi invalidată, în condiții stricte.
- (23) Un aviz juridic furnizat de un consilier juridic autorizat ar putea confirma vânzarea reală sau cesiunea sau transferul cu același efect juridic al expunerilor-suport, precum și opozabilitatea respectivei vânzări reale, cesiunii sau transfer cu același efect juridic în temeiul dreptului aplicabil.
- (24) În cazul securitizărilor care nu îndeplinesc cerința de „vânzare reală”, nu se transferă expunerile-suport către o astfel de entitate emitentă, ci se transferă riscul de credit aferent expunerilor-suport prin intermediul unui contract derivat sau al unor garanții. Se introduce astfel un risc suplimentar de credit al contrapărții și o potențială complexitate privind în special conținutul contractului derivat. Din aceste motive, criteriile STS nu ar trebui să permită securitizarea sintetică.

Ar trebui să se recunoască progresele înregistrate de ABE în raportul său din decembrie 2015, în care identifică un posibil set de criterii STS pentru securitizarea sintetică și definește „securitizarea sintetică înscrisă în bilanț” și „securitizarea sintetică de arbitraj”. După ce ABE a stabilit clar un set de criterii STS specific aplicabile securitizărilor sintetice înscrise în bilanț și pentru a promova finanțarea economiei reale, în special a IMM-urilor, care beneficiază cel mai mult de pe urma acestor securitizări, Comisia ar trebui să redacteze un raport și, după caz, să adopte o propunere legislativă pentru a extinde cadrul STS la securitizările respective. Cu toate acestea, Comisia nu ar trebui să propună nicio astfel de extindere în ceea ce privește securitizările sintetice de arbitraj.

- (25) Expunerile-suport transferate de la vânzător către o SSPE ar trebui să îndeplinească criteriile de eligibilitate prestabilite definite în mod clar care să nu permită administrarea activă a portofoliului în ceea ce privește expunerile respective în mod discreționar. În principiu, nu ar trebui să se considere că substituirea expunerilor care încalcă declarații și garanții face parte din administrarea activă a portofoliului.
- (26) Expunerile-suport nu ar trebui să includă expunerile în stare de nerambursare sau expunerile față de debitori sau garanții care, potrivit informațiilor deținute de inițiator sau de creditorul inițial, se află în situații specifice de dificultate în materie de credit (de exemplu, debitori care au fost declarați în stare de insolvență).

Standardul „informațiilor deținute” ar trebui să fie considerat îndeplinit pe baza informațiilor obținute de la debitori cu privire la inițierea expunerilor, a informațiilor obținute de la inițiator în cadrul administrării de către acesta a expunerilor sau pe parcursul procedurii sale de gestionare a riscurilor, sau pe baza informațiilor notificate inițiatorului de către o parte terță.

Expunerilor care au fost neperformante și care, ulterior, au fost restructurate ar trebui să li se aplice o abordare prudentă. Cu toate acestea, includerea acestora din urmă în portofoliul de expuneri-suport nu ar trebui exclusă în cazul în care aceste expuneri nu au prezentat noi arierate de la data restructurării, care ar fi trebuit să aibă loc cu cel puțin un an înainte de data transferului sau a cesiunii expunerilor-suport către SSPE. În aceste cazuri, divulgarea adecvată ar trebui să asigure o transparență deplină.

- (27) Pentru a se asigura că investitorii își îndeplinesc cu rigurozitate obligația de diligență și pentru a facilita evaluarea riscurilor subiacente, este important ca tranzacțiile de securitizare să fie garantate de portofolii de expuneri omogene în ceea ce privește tipul de active, cum ar fi portofoliile de împrumuturi locative, sau portofoliile de credite acordate societăților, credite imobiliare pentru întreprinderi, contracte de leasing și facilități de creditare destinate întreprinderilor din aceeași categorie sau portofolii de credite auto și contracte de leasing auto sau portofolii de facilități de creditare acordate persoanelor fizice în scopuri de consum personale, legate de familie sau de gospodărie. Expunerile-suport nu ar trebui să includă valori mobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 din Directiva 2014/65/UE. Pentru a ține cont de acele state membre în care utilizarea obligațiunilor în locul contractelor de credit pentru acordarea de credite societăților nefinanciare este o practică des întâlnită în rândul instituțiilor de credit, ar trebui să se poată include astfel de obligațiuni, cu condiția ca acestea să nu fie cotate într-un loc de tranzacționare.
- (28) Este esențial să se prevină reproducerea unor modele de tipul „originated to distributed”. În aceste situații, creditorii acordă credite aplicând politici de subscriere insuficiente și fragile, deoarece știu în avans că riscurile aferente sunt, în cele din urmă, vândute unor părți terțe. Astfel, expunerile care urmează să fie securizate ar trebui să fie inițiate în cursul normal al activității inițiatorului sau a creditorului inițial în conformitate cu standarde de subscriere care nu ar trebui să fie mai puțin stricte decât cele aplicate de inițiator sau de creditorul inițial la momentul inițierii unor expuneri similare care nu sunt securizate. Modificările semnificative aduse standardelor de subscriere ar trebui comunicate integral investitorilor potențiali sau, în cazul programelor ABCP sprijinite integral, sponsorului și altor părți direct expuse tranzacției ABCP. Inițiatorul sau creditorul inițial ar trebui să aibă suficientă experiență în ceea ce privește inițierea unor expuneri de natură similară cu cele care au fost securizate. În cazul securitizărilor în care expunerile-suport sunt împrumuturi locative, portofoliul de împrumuturi nu ar trebui să includă niciun împrumut care a fost comercializat și subscris pe baza premisei că s-a adus la cunoștința solicitantului împrumutului sau, după caz, a intermediarilor faptul că este posibil ca informațiile furnizate să nu fi fost verificate de către creditor. De asemenea, evaluarea bonității debitorului ar trebui, atunci când este cazul, să îndeplinească cerințele prevăzute de Directivele 2008/48/CE ⁽¹⁾ și 2014/17/UE ⁽²⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului sau cerințe echivalente în vigoare în țări terțe.
- (29) O dependență puternică a rambursării pozițiilor din securitizare de vânzarea de active care garantează activele-suport creează vulnerabilități, după cum arată performanțele slabe ale unor părți ale pieței titlurilor garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare comerciale (commercial mortgage-backed securities – CMBS) în timpul crizei financiare. Prin urmare, CMBS nu ar trebui considerate ca fiind securitizări STS.
- (30) În cazul în care sunt disponibile date privind impactul asupra mediului al activelor-suport ale securitizărilor, inițiatorul și sponsorul acestor securitizări ar trebui să le publice.

Prin urmare, în cazul în care expunerile-suport sunt împrumuturi locative sau credite auto ori contracte de leasing auto, inițiatorul, sponsorul și SSPE ai unei securitizări STS ar trebui să publice informațiile disponibile referitoare la performanța de mediu a activelor finanțate prin aceste împrumuturi locative sau credite auto ori contracte de leasing auto.

- (31) În cazul în care inițiatorii, sponsorii și SSPE-urile doresc să utilizeze denumirea STS pentru securitizările lor, investitorii, autoritățile competente și ESMA ar trebui notificate cu privire la faptul că securitizarea în cauză îndeplinește cerințele STS. Notificarea ar trebui să includă o explicație cu privire la modul în care se respectă fiecare dintre criteriile STS. ESMA ar trebui în acest caz să publice notificarea pe o listă a securitizărilor STS notificate disponibilă pe site-ul său în scop informativ. Incluziunea unei emisii de securitizări pe lista securitizărilor STS notificate publicată de ESMA nu presupune că ESMA sau alte autorități competente au certificat faptul că securitizarea respectivă îndeplinește cerințele STS. Respectarea cerințelor STS rămâne responsabilitatea exclusivă a inițiatorilor, a sponsorilor și a SSPE-urilor. Acest lucru ar trebui să asigure faptul că inițiatorii, sponsorii și SSPE-urile își asumă răspunderea pentru afirmația lor potrivit căreia securitizarea este STS, precum și faptul că există transparență a pieței.
- (32) În cazul în care o securitizare nu mai îndeplinește cerințele STS, inițiatorul și sponsorul ar trebui să notifice imediat ESMA și autoritatea competentă relevantă. În plus, în cazul în care o autoritate competentă a impus sancțiuni administrative în ceea ce privește o securitizare notificată ca fiind STS, autoritatea competentă în cauză ar trebui să notifice de îndată ESMA, pentru includerea acestora pe lista de notificări STS, astfel încât să le permită investitorilor să fie informați cu privire la aceste sancțiuni, precum și cu privire la fiabilitatea notificărilor STS. Prin urmare, este în interesul inițiatorilor și al sponsorilor să transmită notificări riguroase, pentru a se evita consecințele asupra reputației.

⁽¹⁾ Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).

⁽²⁾ Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

- (33) Investitorii ar trebui să își îndeplinească propria obligație de diligență în ceea ce privește investițiile, proporțional cu riscurile implicate, dar ar trebui să se poată baza pe notificările STS și pe informațiile furnizate de inițiator, de sponsor și de SSPE privind respectarea cerințelor STS. Cu toate acestea, investitorii nu ar trebui să se bazeze în mod exclusiv și automat pe notificările și informațiile respective.
- (34) Implicarea unor părți terțe cu scopul de a contribui la verificarea respectării cerințelor STS de către securitizări ar putea fi utilă atât investitorilor, cât și inițiatorilor, sponsorilor și SSPE-urilor și ar putea contribui la creșterea încrederii în piața securitizărilor STS. Inițiatorii, sponsorii și SSPE-urile ar putea, de asemenea, să utilizeze serviciile unei părți terțe autorizate în conformitate cu prezentul regulament pentru a evalua dacă securitizarea lor îndeplinește criteriile STS. Părțile terțe respective ar trebui să facă obiectul autorizării de către autoritățile competente. Notificarea ESMA și publicarea ulterioară pe site-ul ESMA ar trebui să menționeze dacă respectarea cerințelor STS a fost confirmată de către o parte terță autorizată. Cu toate acestea, este esențial ca investitorii să efectueze propria lor evaluare, să își asume responsabilitatea pentru deciziile lor de investiții și să nu se bazeze automat pe astfel de părți terțe. Implicarea unei părți terțe nu ar trebui în niciun fel să transfere de la inițiatori, sponsori și investitorii instituționali responsabilitatea juridică supremă pentru notificarea și tratarea unei tranzacții de securizare drept STS.
- (35) Statele membre ar trebui să desemneze autoritățile competente și să le acorde competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare. În principiu, sancțiunile administrative ar trebui să fie publicate. Întrucât investitorii, inițiatorii, sponsorii, creditorii inițiali și SSPE-urile se pot stabili în diferite state membre și pot fi supravegheați de autorități sectoriale competente diferite, ar trebui asigurată o cooperare strânsă între autoritățile competente relevante, inclusiv Banca Centrală Europeană (BCE) în legătură cu sarcinile specifice atribuite acestora de Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului ⁽¹⁾, precum și cu AES-urile prin schimbul reciproc de informații și prin acordarea de asistență reciprocă în cadrul activităților de supraveghere. Autoritățile competente ar trebui să aplice sancțiuni doar în cazul încălcărilor comise în mod intenționat sau din neglijență. Aplicarea de măsuri de remediere nu ar trebui să depindă de dovedirea intenției sau neglijenței. La stabilirea tipului și nivelului adecvat al sancțiunii sau al măsurii de remediere, atunci când se ia în considerare capacitatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, autoritățile competente ar trebui să țină cont în special de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de activele nete ale persoanei fizice responsabile.
- (36) Autoritățile competente ar trebui să își coordoneze îndeaproape supravegherea și să asigure consecvența între decizii, în special în cazul încălcărilor prezentului regulament. În cazul în care o astfel de încălcare se referă la o notificare incorectă sau care ar putea induce în eroare, autoritatea competentă care a constatat încălcarea ar trebui să informeze și AES-urile și autoritățile competente relevante ale statelor membre în cauză. În caz de dezechilibru între autoritățile competente, ESMA și, după caz, Comitetul comun al autorităților europene de supraveghere ar trebui să își exercite competențele de mediere cu caracter obligatoriu.
- (37) Cerințele pentru utilizarea denumirii de securizare „securizare simplă, transparentă și standardizată”(STS) sunt noi și vor fi precizate în ghidurile ABE și, cu timpul, în practica de supraveghere. Pentru a se evita descurajarea utilizării denumirii STS de către participanții la piață, autoritățile competente ar trebui să aibă capacitatea de a acorda inițiatorului, sponsorului și SSPE o perioadă de grație de trei luni pentru a remedia orice utilizare eronată a denumirii pe care au folosit-o cu bună credință. Buna credință se prezumă atunci când inițiatorul, sponsorul și SSPE nu ar fi putut să știe că o securizare nu îndeplinește toate criteriile STS pentru a fi desemnată drept STS. Pe parcursul respectivei perioade de grație, securizarea în cauză ar trebui să fie considerată în continuare ca respectând criteriile STS și nu ar trebui să fie eliminată de pe lista elaborată de ESMA în conformitate cu prezentul regulament.
- (38) Prezentul regulament promovează armonizarea mai multor elemente esențiale ale pieței securitizărilor, fără a aduce atingere posibilității ca piața însăși să realizeze ulterior o armonizare complementară a proceselor și practicilor de pe piețele de securizare. Din acest motiv, este esențial ca participanții pe piață și asociațiile profesionale ale acestora să își continue activitățile de standardizare suplimentară a practicilor de pe piață, în special în ceea ce privește standardizarea documentației referitoare la securitizări. Comisia ar trebui să monitorizeze cu atenție eforturile de standardizare depuse de participanții pe piață și să raporteze cu privire la acestea.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

- (39) Directivele 2009/65/CE ⁽¹⁾, 2009/138/CE ⁽²⁾ și 2011/61/UE ⁽³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și Regulamentele (CE) nr. 1060/2009 ⁽⁴⁾ și (UE) nr. 648/2012 ⁽⁵⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului sunt modificate în consecință, astfel încât să asigure coerența cadrului juridic al Uniunii cu prezentul regulament în ceea ce privește dispozițiile legate de securitizare, obiectivul principal al actelor menționate fiind instituirea și funcționarea pieței interne, în special prin asigurarea unor condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne pentru toți investitorii instituționali.
- (40) În ceea ce privește modificările aduse Regulamentului (UE) nr. 648/2012, contractele derivate extrabursiere încheiate de SSPE-uri nu ar trebui să fie supuse obligației de compensare, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții. Aceasta deoarece contrapărțile la contracte derivate extrabursiere încheiate cu SSPE-uri sunt creditori garantați prin mecanisme de securitizare, ceea ce permite, de obicei, să se prevadă o protecție adecvată împotriva riscului de credit al contrapărții. În ceea ce privește instrumentele derivate care nu sunt compensate la nivel central, nivelurile garanției reale solicitate ar trebui să țină seama și de structura specifică a mecanismelor de securitizare, precum și de măsurile de protecție deja prevăzute de acestea.
- (41) Există un anumit grad de substituibilitate între obligațiunile garantate și securitizări. Prin urmare, pentru a se evita riscul de denaturare sau de arbitraj dintre utilizarea securitizărilor și utilizarea obligațiunilor garantate care poate apărea ca urmare a diferenței de tratament dintre contractele derivate extrabursiere încheiate de către entități emittente de obligațiuni garantate sau de către SSPE, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ar trebui modificat pentru a se asigura coerența între tratamentul instrumentelor derivate asociate obligațiunilor garantate și cel al instrumentelor derivate asociate securitizărilor, în ceea ce privește obligația de compensare și cerințele de marjă privind instrumentele derivate extrabursiere care nu sunt compensate la nivel central.
- (42) În vederea armonizării taxelor de supraveghere ce urmează a fi percepute de ESMA, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește detalierea tipurilor de taxe, a cazurilor în care se percep taxe, a valorii lor și a modalității de plată a acestora. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație ⁽⁶⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (43) În vederea precizării cerinței de reținere a riscului, precum și pentru clarificarea suplimentară a criteriilor de omogenitate și a expunerilor considerate a fi omogene în temeiul cerințelor privind simplitatea, asigurându-se în același timp faptul că securitizarea împrumuturilor pentru IMM-uri nu este afectată în mod negativ, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de reglementare elaborate de ABE în ceea ce privește modalitățile de reținere a riscului, măsurarea nivelului de reținere, anumite interdicții privind riscul reținut, reținerea pe bază consolidată și exceptarea anumitor tranzacții, precum și precizarea criteriilor de omogenitate și a expunerilor-suport considerate a fi omogene. Comisia ar trebui să adopte standardele tehnice de reglementare respective prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. ABE ar trebui să se consulte îndeaproape cu celelalte două AES.
- (44) Pentru a se facilita accesul continuu, simplu și liber al investitorilor la informații fiabile privind securitizările, precum și în vederea specificării modalităților de îndeplinire a obligației de cooperare și de schimb de informații care le revine autorităților competente, Comisia ar trebui de asemenea să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA în ceea ce privește: informațiile comparabile referitoare la expunerile-suport și rapoartele periodice destinate investitorilor; lista scopurilor legitime pentru care sunt permise resecuritizări; procedurile care permit registrelor centrale de securitizări să verifice caracterul complet și coerența informațiilor raportate, cererea de înregistrare și cererea simplificată de extindere a înregistrării; informațiile privind securitizările care urmează să fie furnizate din motive de transparență, standardele operaționale cerute pentru

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽²⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivei 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 302, 17.11.2009, p. 1).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽⁶⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

colectarea, agregarea și compararea datelor între registrele centrale de securitizări, informațiile la care entitățile desemnate au acces și clauzele și condițiile pentru acces direct; informațiile furnizate în cazul notificărilor STS, informațiile care urmează să fie furnizate autorităților competente în cererea pentru autorizarea unei părți terțe verificatoare; și informațiile care urmează să facă obiectul schimbului și conținutul și domeniul de aplicare ale obligațiilor de notificare. Comisia ar trebui să adopte standardele tehnice de reglementare respective prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. ESMA ar trebui să se consulte îndeaproape cu celelalte două AES.

- (45) Pentru a facilita demersul investitorilor, al inițiatorilor, al sponsorilor și al SSPE-urilor, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte standarde tehnice de punere în aplicare elaborate de ESMA în ceea ce privește: modelele care urmează să fie utilizate pentru punerea informațiilor la dispoziția deținătorilor unei poziții din securitizare; formatul cererii de înregistrare și al cererii de extindere a înregistrării registrelor centrale de securitizări; modelele pentru furnizarea de informații; modelele care urmează să fie utilizate pentru furnizarea de informații către registrele centrale de securitizări, ținând seama de soluțiile elaborate de operatorii existenți care colectează date privind securitizările; și modelul pentru notificările STS care să le ofere investitorilor și autorităților competente informații suficiente pentru a putea realiza evaluarea respectării cerințelor STS. Comisia ar trebui să adopte respectivele standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. ESMA ar trebui să se consulte îndeaproape cu celelalte două AES.
- (46) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume stabilirea unui cadru general privind securitizarea și crearea unui cadru specific pentru o securitizare STS, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dat fiind că piețele securitizărilor operează la nivel mondial și că ar trebui asigurate condiții de concurență echitabile în cadrul pieței interne pentru toți investitorii instituționali și toate entitățile care participă la securitizare, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (47) Prezentul regulament ar trebui să se aplice securitizărilor în cazul cărora titlurile de valoare sunt emise la 1 ianuarie 2019 sau după această dată.
- (48) În ceea ce privește pozițiile din securitizare în sold la 1 ianuarie 2019, inițiatorii, sponsorii și SSPE-urile ar trebui să aibă posibilitatea de a utiliza denumirea „STS” cu condiția ca securitizarea să respecte cerințele STS, pentru unele dintre cerințe la momentul notificării, iar pentru altele la momentul inițierii. Prin urmare, inițiatorii, sponsorii și SSPE-urile ar trebui să fie în măsură să transmită ESMA o notificare STS în temeiul prezentului regulament. Orice modificare ulterioară a securitizării ar trebui să fie acceptată cu condiția ca securitizarea să îndeplinească în continuare toate cerințele STS aplicabile.
- (49) Cerințele privind îndeplinirea obligației de diligență, care se aplică în conformitate cu dreptul Uniunii în vigoare înainte de data aplicării prezentului regulament, ar trebui să se aplice în continuare securitizărilor emise la 1 ianuarie 2011 sau după această dată, precum și securitizărilor emise înainte de 1 ianuarie 2011 în cazul în care au fost adăugate sau înlocuite noi expuneri-suport după 31 decembrie 2014. Dispozițiile relevante din Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 al Comisiei⁽¹⁾ care precizează cerințele de reținere a riscului impuse instituțiilor de credit și firmelor de investiții în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ ar trebui să rămână aplicabile până în momentul în care se aplică standardele tehnice de reglementare privind reținerea riscului în temeiul prezentului regulament. Din motive de securitate juridică, instituțiilor de credit sau firmelor de investiții, societăților de asigurare, societăților de reasigurare și administratorilor de fonduri de investiții alternative ar trebui, în ceea ce privește pozițiile din securitizare în sold la data aplicării prezentului regulament, să li se aplice în continuare articolul 405 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și capitolele I, II și III și articolul 22 din Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014, articolele 254 și 255 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 și, respectiv, articolul 51 din Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 al Comisiei din 13 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului prin intermediul unor standarde tehnice de reglementare care specifică cerințele aplicabile instituțiilor care acționează în calitate de investitori, sponsori, creditori inițiali și inițiatori în ceea ce privește expunerile la riscul de credit transferat (JO L 174, 13.6.2014, p. 16).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea (JO L 83, 22.3.2013, p. 1).

Pentru a se asigura respectarea de către inițiatori, sponsori și SSPE-uri a obligațiilor care le revin în materie de transparență, până la aplicarea standardelor tehnice de reglementare care urmează să fie adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament, informațiile menționate în anexele I-VIII la Regulamentul delegat (UE) 2015/3 al Comisiei ⁽¹⁾ ar trebui puse la dispoziția publicului,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește un cadru general privind securitizarea. De asemenea, definește securitizarea și stabilește cerințele privind îndeplinirea obligației de diligență, reținerea riscului și transparența impuse părților implicate în securitizări, criteriile pentru acordarea creditelor, cerințele privind vânzarea securitizărilor către clienții de retail, interzicerea resecuritizărilor, cerințele pentru SSPE-uri, precum și condițiile și procedurile privind registrele centrale de securitizări. Regulamentul creează, de asemenea, un cadru pentru securitizarea simplă, transparentă și standardizată (STS).

(2) Prezentul regulament se aplică investitorilor instituționali, precum și inițiatorilor, sponsorilor, creditorilor inițiali și entităților special constituite în scopul securitizării.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „securitizare” înseamnă o tranzacție sau o schemă prin care riscul de credit asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri este segmentat pe tranșe, care prezintă toate caracteristicile următoare:
  - (a) plățile în cadrul tranzacției sau schemei sunt dependente de performanța expunerii sau a portofoliului de expuneri;
  - (b) subordonarea tranșelor determină modul de alocare a pierderilor pe parcursul duratei de viață a tranzacției sau a schemei;
  - (c) tranzacția sau schema nu creează expuneri care prezintă toate caracteristicile enumerate la articolul 147 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
2. „entitate special constituită în scopul securitizării” sau „SSPE” înseamnă o societate, o fiducie sau o altă entitate, alta decât un inițiator sau un sponsor, constituită în scopul de a desfășura una sau mai multe securitizări, ale cărei activități se limitează la cele corespunzătoare pentru realizarea obiectivului menționat, și a cărei structură are rolul de a izola obligațiile SSPE de cele ale inițiatorului;
3. „inițiator” înseamnă o entitate care:
  - (a) fie ea însăși, fie prin intermediul unor entități asociate, a fost implicată direct sau indirect în contractul inițial care a creat obligațiile sau obligațiile potențiale ale debitorului sau ale debitorului potențial, care au determinat expunerile care fac obiectul securitizării; sau
  - (b) cumpără expunerile unei părți terțe în cont propriu și apoi le securitizează;
4. „resecuritizare” înseamnă o securitizare în care cel puțin una dintre expunerile-suport este o poziție din securitizare;
5. „sponsor” înseamnă o instituție de credit situată fie în Uniune, fie în afara acesteia, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau o firmă de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2014/65/UE, alta decât un inițiator, care:
  - (a) stabilește și administrează un program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active sau o altă securitizare care achiziționează expuneri de la entități terțe; sau

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/3 al Comisiei din 30 septembrie 2014 de completare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare privind cerințele de informare pentru instrumentele financiare structurate (JO L 2, 6.1.2015, p. 57).

- (b) stabilește un program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active sau o altă securitizare care achiziționează expuneri de la entități terțe și încredințează administrarea activă curentă a portofoliului pe care o presupune securitizarea respectivă unei entități autorizate să efectueze astfel de activități în conformitate cu Directiva 2009/65/CE, Directiva 2011/61/UE sau Directiva 2014/65/UE,
6. „tranșă” înseamnă un segment de risc de credit, stabilit contractual, asociat unei expuneri sau unui portofoliu de expuneri, în care o poziție din segment prezintă un risc de pierdere de credit mai mare sau mai mic decât o poziție în cuantum egal dintr-un alt segment, fără a se ține seama de protecția creditului furnizată de părți terțe în mod direct deținătorilor pozițiilor din segment sau din alte segmente;
  7. „program de emisiune de titluri pe termen scurt garantate cu active ” sau „program ABCP” înseamnă un program de securitizări în cadrul căruia titlurile emise iau, în mod predominant, forma titlurilor pe termen scurt garantate cu active cu o scadență inițială de cel mult un an;
  8. „tranzacție cu titluri pe termen scurt garantate cu active ” sau „tranzacție ABCP” înseamnă o securitizare în cadrul unui program ABCP;
  9. „securitizare tradițională” înseamnă o securitizare care presupune transferul interesului economic în expunerile care fac obiectul securitizării prin transferul proprietății asupra respectivelor expuneri de la inițiator către o SSPE sau prin tehnica subparticipării de către o SSPE, unde titlurile emise nu reprezintă obligații de plată ale inițiatorului;
  10. „securitizare sintetică” înseamnă o securitizare în cadrul căreia transferul riscului se realizează prin utilizarea de instrumente financiare derivate de credit sau garanții și în care expunerile care fac obiectul securitizării rămân expuneri ale inițiatorului;
  11. „investitor” înseamnă o persoană fizică sau juridică care deține o poziție din securitizare;
  12. „investitor instituțional” înseamnă un investitor care este unul dintre următoarele:
    - (a) o întreprindere de asigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE;
    - (b) o întreprindere de reasigurare, astfel cum este definită la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE;
    - (c) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale căreia i se aplică Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ în conformitate cu articolul 2 din aceasta, cu excepția cazului în care un stat membru a optat să nu aplice directiva respectivă, în totalitate sau în parte, în cazul instituției respective, în conformitate cu articolul 5 din directiva respectivă, sau un administrator de investiții sau o entitate autorizată desemnată de o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale în temeiul articolului 32 din Directiva (UE) 2016/2341;
    - (d) un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA), astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, care administrează și/sau comercializează fonduri de investiții alternative în Uniune;
    - (e) o societate de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE;
    - (f) un OPCVM administrat intern, care este o societate de investiții autorizată în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și care nu a desemnat o societate de administrare autorizată în temeiul directivei respective pentru administrarea sa;
    - (g) o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în sensul regulamentului respectiv sau o firmă de investiții astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din respectivul regulament;
  13. „societate de administrare” înseamnă o entitate care administrează în mod curent un portofoliu de creanțe achiziționate sau expunerile din credite-suport;
  14. „facilitate de lichiditate” înseamnă poziția din securitizare care provine dintr-un acord contractual de finanțare care vizează să asigure plata la timp a fluxurilor de numerar către investitori;
  15. „expunere reînnoibilă” înseamnă o expunere în cadrul căreia soldurile rămase de rambursat ale debitorilor pot fluctua, până la o limită convenită, în funcție de deciziile acestora de a lua cu împrumut și de a rambursa;
  16. „securitizare reînnoibilă” înseamnă o securitizare în cadrul căreia însăși structura securitizării se reînnoiește prin adăugarea sau eliminarea expunerilor din portofoliul de expuneri, indiferent dacă expunerile se reînnoiesc sau nu;

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2016/2341 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP) (JO L 354, 23.12.2016, p. 37).

17. „clauză de amortizare anticipată” înseamnă o clauză contractuală în securitizarea expunerilor reînnoibile sau în securitizarea reînnoibilă care impune, în cazul producerii unor evenimente definite, răscumpărarea pozițiilor din securitizare ale investitorilor înainte de scadența stabilită inițial pentru pozițiile respective;
18. „tranșa care suportă prima pierdere” înseamnă cea mai subordonată tranșă dintr-o securitizare, și anume prima tranșă care suportă pierderile înregistrate de expunerile securitizate și, astfel, asigură protecție pentru tranșa care suportă a doua pierdere și, după caz, pentru tranșele cu rang superior;
19. „poziție din securitizare” înseamnă o expunere față de o securitizare;
20. „creditor inițial” înseamnă o entitate care, fie ea însăși, fie prin intermediul unor entități asociate, direct sau indirect, a încheiat contractul inițial care a creat obligațiile sau obligațiile potențiale ale debitorului sau ale debitorului potențial, care au determinat expunerile care fac obiectul securitizării;
21. „program ABCP sprijinit integral” înseamnă un program ABCP pe care sponsorul său îl susține direct și integral prin furnizarea către SSPE(uri) a uneia sau mai multor facilități de lichiditate care acoperă cel puțin toate elementele următoare:
  - (a) toate riscurile de lichiditate și de credit ale programului ABCP;
  - (b) orice riscuri de diminuare semnificativă a valorii expunerilor securitizate;
  - (c) orice alte costuri la nivel de tranzacție ABCP și costuri la nivel de program ABCP dacă sunt necesare pentru a garanta investitorului plata integrală a oricărei sume în cadrul ABCP;
22. „tranzacție ABCP sprijinită integral” înseamnă o tranzacție ABCP sprijinită de o facilitate de lichiditate, la nivel de tranzacție sau la nivel de program ABCP, care acoperă cel puțin toate elementele următoare:
  - (a) toate riscurile de lichiditate și de credit ale tranzacției ABCP;
  - (b) orice riscuri de diminuare semnificativă a valorii expunerilor securitizate în tranzacția ABCP;
  - (c) orice alte costuri la nivel de tranzacție ABCP și costuri la nivel de program ABCP dacă sunt necesare pentru a garanta investitorului plata integrală a oricărei sume în cadrul ABCP;
23. „registru central de securitizări” înseamnă o persoană juridică care colectează și menține la nivel central evidența securitizărilor.

În sensul articolului 10 din prezentul regulament, trimerile la „registru central de tranzacții” din articolele 61, 64, 65, 66, 73, 78, 79 și 80 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se interpretează ca trimeri la „registru central de securitizări”.

Articolul 3

Vânzarea de securitizări clienților de retail

- (1) Vânzătorul unei poziții din securitizare nu vinde o astfel de poziție unui client de retail, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 11 din Directiva 2014/65/UE, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
  - (a) vânzătorul poziției din securitizare a efectuat un test de adecvare în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE;
  - (b) vânzătorul poziției din securitizare este convins, pe baza testului menționat la litera (a), că poziția din securitizare este adecvată pentru clientul de retail respectiv;
  - (c) vânzătorul poziției din securitizare comunică fără întârziere, prin intermediul unui raport, rezultatul testului de adecvare clientului de retail.
- (2) Atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (1), iar portofoliul de instrumente financiare al clientului de retail în cauză nu depășește 500 000 EUR, vânzătorul se asigură, pe baza informațiilor prezentate de clientul de retail în conformitate cu alineatul (3), că acesta nu investește în poziții din securitizare un quantum total care depășește 10 % din portofoliul de instrumente financiare al clientului respectiv și că quantumul minim inițial investit într-una sau mai multe poziții din securitizare este de 10 000 EUR.
- (3) Clientul de retail prezintă vânzătorului informații exacte privind portofoliul de instrumente financiare al clientului de retail, inclusiv privind orice investiții în poziții din securitizare.
- (4) În sensul alineatelor (2) și (3), în portofoliul de instrumente financiare al clientului de retail sunt incluse depozitele în numerar și instrumentele financiare, dar sunt excluse orice instrumente financiare depuse ca garanție.

*Articolul 4***Cerințe referitoare la SSPE-uri**

SSPE-urile nu pot fi stabilite într-o țară terță în cazul căreia se aplică oricare dintre următoarele:

- (a) țara terță este inclusă pe lista jurisdicțiilor de mare risc și necooperante de către GAFI;
- (b) țara terță nu a semnat un acord cu un stat membru pentru a se asigura că respectiva țară terță respectă în totalitate standardele prevăzute la articolul 26 din Convenția-model a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital sau în Acordul-model al OCDE privind schimbul de informații în domeniul fiscal și garantează un schimb eficace de informații în materie fiscală, inclusiv orice acorduri fiscale multilaterale.

CAPITOLUL 2

DISPOZIȚII APLICABILE TUTUROR SECURITIZĂRILOR*Articolul 5***Cerințe privind obligația de diligență pentru investitorii instituționali**

(1) Înainte de a deține o poziție din securitizare, investitorii instituționali, alții decât inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial, verifică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) în cazul în care inițiatorul sau creditorul inițial stabilit în Uniune nu este o instituție de credit sau o firmă de investiții, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, inițiatorul sau creditorul inițial acordă toate creditele care determină expunerile-suport pe baza unor criterii solide și bine definite și a unor procese clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor respective și dispune de sisteme eficace de aplicare a criteriilor și proceselor respective, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament;
- (b) în cazul în care este stabilit într-o țară terță, inițiatorul sau creditorul inițial acordă toate creditele care determină expunerile-suport pe baza unor criterii solide și bine definite și a unor procese clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor respective și dispune de sisteme eficace de aplicare a criteriilor și proceselor respective pentru a se asigura că acordarea creditelor se bazează pe o evaluare amănunțită a bonității debitorului;
- (c) în cazul în care este stabilit în Uniune, inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial reține în permanență un interes economic net semnificativ în conformitate cu articolul 6, iar reținerea riscului este divulgată investitorului instituțional în conformitate cu articolul 7;
- (d) în cazul în care este stabilit într-o țară terță, inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial reține în permanență un interes economic net semnificativ care, în orice caz, nu este mai mic de 5 %, stabilit în conformitate cu articolul 6, și divulgă reținerea riscului investitorilor instituționali;
- (e) inițiatorul, sponsorul sau SSPE a pus, după caz, la dispoziție informațiile cerute la articolul 7 în conformitate cu frecvența și modalitățile prevăzute la articolul respectiv.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în ceea ce privește tranzacțiile ABCP sprijinite integral, cerința prevăzută la alineatul (1) litera (a) se aplică sponsorului. În astfel de cazuri, sponsorul verifică dacă inițiatorul sau creditorul inițial, care nu este o instituție de credit sau o firmă de investiții, acordă toate creditele care determină expunerile-suport pe baza unor criterii solide și bine definite și a unor procese clar stabilite de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor respective, precum și dacă dispune de sisteme eficace de aplicare a criteriilor și proceselor respective în conformitate cu articolul 9 alineatul (1).

(3) Înainte de a deține o poziție din securitizare, investitorii instituționali, alții decât inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial, efectuează o evaluare în cadrul obligației lor de diligență care le permite să estimeze riscurile implicate. Această evaluare are în vedere cel puțin toate elementele următoare:

- (a) caracteristicile de risc ale fiecărei poziții din securitizare și ale expunerilor-suport;
- (b) toate caracteristicile structurale ale securitizării care pot avea un impact semnificativ asupra performanței poziției din securitizare, inclusiv prioritățile contractuale în materie de plată și ordinea de prioritate a factorilor de declanșare legați de plată, îmbunătățirile calității creditului, creșterea lichidității, factorii de declanșare legați de valoarea de piață și definițiile stării de nerambursare specifice tranzacției;

- (c) în ceea ce privește o securitizare notificată în calitate de STS în conformitate cu articolul 27, dacă securitizarea îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 19-22 sau la articolele 23-26 și la articolul 27. Investitorii instituționali se pot baza în mod adecvat pe notificarea STS efectuată în temeiul articolului 27 alineatul (1) și pe informațiile divulgate de inițiator, de sponsor și de SPSE cu privire la respectarea cerințelor STS, fără să se bazeze însă în mod exclusiv sau automat pe notificarea sau informațiile respective.

În pofida literelor (a) și (b) din primul paragraf, în cazul unui program ABCP sprijinit integral, investitorii instituționali în titlurile pe termen scurt emise în cadrul programului ABCP respectiv iau în considerare caracteristicile programului ABCP și sprijinul integral pentru asigurarea lichidității.

- (4) Investitorii instituționali, alții decât inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial, care dețin o poziție din securitizare îndeplinesc cel puțin următoarele condiții:

- (a) instituie proceduri scrise adecvate care sunt proporționale în raport cu profilul de risc al poziției din securitizare, precum și după caz, în raport cu tranzacțiile lor din portofoliul de tranzacționare și din afara acestuia, cu scopul de a monitoriza în permanență respectarea alineatelor (1) și (3), precum și performanța poziției din securitizare și a expunerilor-suport.

Acolo unde este relevant având în vedere securitizarea și expunerile-suport, aceste proceduri scrise includ monitorizarea tipului de expunere, a procentului de împrumuturi a căror scadență este depășită cu peste 30, 60 și 90 de zile, a ratelor de nerambursare, a ratelor de rambursare anticipată, a împrumuturilor cu garanția aflată în executare, a ratelor de recuperare, a răscumpărilor, a modificărilor de împrumuturi, a perioadelor fără plăți, a tipului garanției reale și a ratei de ocupare a acesteia, a distribuției frecvenței scorurilor de credit sau a altor cuantificări ale bonității debitorilor la nivelul expunerilor-suport, a gradului de diversificare la nivel de sector și de arie geografică și a distribuției frecvenței raporturilor dintre împrumut și valoarea garanției reale (*loan to value*), cu intervale ale căror mărimi permit efectuarea cu ușurință a unei analize de sensibilitate adecvate. Atunci când expunerile-suport sunt ele însele poziții din securitizare, astfel cum este permis în temeiul articolului 8, investitorii instituționali monitorizează, de asemenea, expunerile-suport ale pozițiilor respective;

- (b) în cazul unei securitizări, alta decât un program ABCP sprijinit integral, efectuează periodic teste de stres cu privire la fluxurile de numerar și la valorile garanției reale aferente expunerilor-suport sau, în lipsa unor informații suficiente cu privire la fluxurile de numerar și la valorile garanției reale, teste de stres cu privire la ipotezele privind nivelul pierderii, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea riscurilor aferente poziției din securitizare;

- (c) în cazul programelor ABCP sprijinite integral, efectuează periodic teste de stres cu privire la solvabilitatea și lichiditatea sponsorului;

- (d) asigură raportarea internă către organul lor de conducere, astfel încât acesta să fie conștient de riscurile semnificative aferente poziției din securitizare și astfel încât riscurile respective să fie gestionate în mod adecvat;

- (e) sunt în măsură să le demonstreze autorităților lor competente, la cerere, că au o înțelegere completă și detaliată a poziției din securitizare și a expunerilor-suport ale acesteia și că au pus în aplicare politici și proceduri scrise de gestionare a riscurilor poziției din securitizare și de menținere a evidenței verificărilor și a obligațiilor de diligență în conformitate cu alineatele (1) și (2), precum și a oricăror alte informații relevante; și

- (f) în cazul unor expuneri la un program ABCP sprijinit integral, sunt în măsură să le demonstreze autorităților lor competente, la cerere, că au o înțelegere completă și detaliată a calității de credit a sponsorului și a condițiilor facilității de lichiditate furnizate.

- (5) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(4) din prezentul articol, în cazul în care un investitor instituțional a mandatat un alt investitor instituțional să ia decizii privind gestionarea investițiilor care l-ar putea expune la o securitizare, investitorul instituțional poate cere părții respective responsabile de gestionare să își îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul prezentului articol cu privire la orice expunere la o securitizare generată de respectivele decizii. Statele membre se asigură că atunci când un investitor instituțional nu îndeplinește obligațiile unui alt investitor instituțional, după cum i se ceruse în temeiul prezentului alineat, partea responsabilă de gestionare, și nu investitorul instituțional care este expus la securitizare, este pasibil de orice sancțiune în temeiul articolelor 32 și 33.

Articolul 6

Reținerea riscului

- (1) Inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial al unei securitizări reține în permanență un interes economic net semnificativ în securitizare de cel puțin 5 %. Respectivul interes se măsoară la inițiere și se stabilește prin valoarea notională a elementelor din afara bilanțului. Atunci când inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial nu au convenit

cine va reține interesul economic net semnificativ, inițiatorul este cel care reține interesul economic net semnificativ. Nu pot exista, pentru nicio securitizare dată, aplicări multiple ale cerințelor privind reținerea. Interesul economic net semnificativ nu se împarte între diferitele tipuri de reținători și nu face obiectul niciunei diminuări a riscului de credit sau a vreunei acoperiri împotriva riscului de credit.

În sensul prezentului articol, o entitate nu este considerată inițiator atunci când a fost instituită sau își desfășoară activitatea exclusiv în scopul securitizării expunerilor.

(2) Inițiatorii nu selectează active care urmează să fie transferate la SSPE cu scopul de a realiza pierderi aferente activelor transferate la SSPE, măsurate pe durata tranzacției sau pe o perioadă de maximum patru ani în cazul în care durata tranzacției este mai mare de patru ani, mai mari decât pierderile înregistrate pe parcursul aceleiași perioade aferente unor active comparabile păstrate în bilanțul inițiatorului. În cazul în care autoritatea competentă constată existența unor elemente care indică încălcarea acestei interdicții, autoritatea competentă investighează performanța activelor transferate la SSPE și a unor active comparabile păstrate în bilanțul inițiatorului. În cazul în care performanța activelor transferate este semnificativ mai mică decât cea a activelor comparabile păstrate în bilanțul inițiatorului ca urmare a intenției inițiatorului, autoritatea competentă impune o sancțiune în temeiul articolelor 32 și 33.

(3) Se consideră reținere a unui interes economic net semnificativ de cel puțin 5 % în înțelesul alineatului (1) numai următoarele:

- (a) reținerea a cel puțin 5 % din valoarea nominală a fiecăreia dintre tranșele vândute sau transferate investitorilor;
- (b) în cazul securitizărilor reînnoibile sau al securitizărilor expunerilor reînnoibile, reținerea unui interes al inițiatorului de cel puțin 5 % din valoarea nominală a fiecăreia dintre expunerile securitizate;
- (c) reținerea unor expuneri selectate aleatoriu echivalente cu cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate, atunci când, dacă nu s-ar fi procedat astfel, aceste expuneri nesecuritizate ar fi fost securitizate în respectiva securitizare, cu condiția ca numărul expunerilor potențial securitizate să fie de cel puțin 100 la inițiere;
- (d) reținerea tranșei care suportă prima pierdere și, atunci când această reținere nu este echivalentă cu cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate, dacă este necesar, a altor tranșe cu același profil de risc sau cu un profil de risc mai sever decât cele transferate sau vândute investitorilor și care nu sunt scadente mai devreme decât cele transferate sau vândute investitorilor, astfel încât reținerea să reprezinte în total cel puțin 5 % din valoarea nominală a expunerilor securitizate sau
- (e) reținerea unei expuneri față de prima pierdere de cel puțin 5 % din fiecare expunere securitizată în securitizare.

(4) Atunci când un holding financiar mixt stabilit în Uniune în înțelesul Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, o instituție mamă ori un holding financiar stabilit în Uniune ori una dintre filialele acestuia în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 securitizează, în calitate de inițiator sau de sponsor, expuneri de la una sau mai multe instituții de credit, firme de investiții sau alte instituții financiare care sunt incluse în sfera de supraveghere pe bază consolidată, cerințele prevăzute la alineatul (1) pot fi îndeplinite pe baza situației consolidate a respectivei instituții mamă, holding financiar sau holding financiar mixt stabilit în Uniune.

Primul paragraf se aplică numai atunci când instituțiile de credit, firmele de investiții sau instituțiile financiare care au creat expunerile securitizate respectă cerințele prevăzute la articolul 79 din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾ și furnizează în timp util inițiatorului sau sponsorului și instituției de credit mamă din Uniune, holdingului financiar sau holdingului financiar mixt stabilit în Uniune informațiile necesare pentru a îndeplini cerințele prevăzute la articolul 5 din prezentul regulament.

⁽¹⁾ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

(5) Alineatul (1) nu se aplică atunci când expunerile securitizate sunt expuneri față de sau expuneri garantate integral, necondiționat și irevocabil de:

- (a) administrații centrale sau bănci centrale;
- (b) administrații regionale, autorități locale și entități din sectorul public în înțelesul articolului 4 alineatul (1) punctul 8 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, din statele membre;
- (c) instituții cărora li se alocă o pondere de risc de 50 % sau mai mică în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (d) bănci sau instituții naționale de promovare în înțelesul articolului 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾; sau
- (e) băncile de dezvoltare multilaterală enumerate la articolul 117 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(6) Alineatul (1) nu se aplică tranzacțiilor bazate pe un indice clar, transparent și accesibil, în cazul cărora entitățile de referință suport sunt identice cu cele care alcătuiesc un indice de entități care este tranzacționat pe scară largă sau reprezintă titluri de valoare tranzacționabile, altele decât pozițiile din securitizare.

(7) ABE, în strânsă cooperare cu ESMA și Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (AEAPO) care a fost instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a face precizări mai detaliate privind cerința reținerii riscului, în special referitor la:

- (a) modalitățile de reținere a riscului în temeiul alineatului (3), inclusiv reținerea riscului printr-o formă de reținere sintetică sau contingentă;
- (b) măsurarea nivelului de reținere menționat la alineatul (1);
- (c) interzicerea acoperirii sau a vânzării interesului reținut;
- (d) condițiile aferente unei rețineri pe bază consolidată în conformitate cu alineatul (4);
- (e) condițiile pentru excluderea tranzacțiilor bazate pe un indice clar, transparent și accesibil, menționate la alineatul (6).

ABE îi prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 18 iulie 2018.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea de standarde tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 7

Cerințe în materie de transparență pentru inițiatori, sponsori și SSPE-uri

(1) În conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, inițiatorul, sponsorul și SSPE ai unei securitizări pun la dispoziția deținătorilor unei poziții din securitizare, autorităților competente menționate la articolul 29 și, la cerere, investitorilor potențiali, cel puțin următoarele informații:

- (a) informații privind expunerile-suport, cu o periodicitate trimestrială, sau, în cazul ABCP, informații cu privire la creanțele-suport sau la creanțele private, cu o periodicitate lunară;
- (b) toate documentele-suport care sunt esențiale pentru înțelegerea tranzacției, inclusiv, dar fără a se limita la, după caz, următoarele documente:
  - (i) documentul de ofertă sau prospectul final, împreună cu documentele referitoare la încheierea tranzacției, cu excepția avizelor juridice;
  - (ii) în cazul securitizării tradiționale: acordul de vânzare, de cesiune, de novație sau de transfer al activelor și orice contract de fiducie relevant;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1017 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 iunie 2015 privind Fondul european pentru investiții strategice, Platforma europeană de consiliere în materie de investiții și Portalul european de proiecte de investiții și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1291/2013 și (UE) nr. 1316/2013 – Fondul european pentru investiții strategice (JO L 169, 1.7.2015, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

- (iii) contractele cu instrumente derivate și acordurile de garantare, precum și orice documente relevante privind modalitățile de efectuare a acoperirii cu garanții reale atunci când expunerile care fac obiectul securitizării rămân expuneri ale inițiatorului;
- (iv) contractele de administrare de credite, de administrare de credite de rezervă, de administrare și de gestionare a fluxurilor de numerar;
- (v) actul fiduciar, actul de garanție, contractul de agenție, contractul de cont bancar, contractul de investiții garantate, termenii încorporați sau contractul-cadru de fiducie (*master trust framework*) ori contractul de definire a fiduciei (*master definitions agreement*) sau documentele juridice cu o valoare juridică echivalentă;
- (vi) orice acorduri intercreditori, documente aferente instrumentelor derivate, contracte de împrumut subordonat, contracte de credit pentru întreprinderile nou-înființate și acorduri de facilitare de lichiditate relevante;

Documentele-suport respective includ o descriere detaliată a ordinii de prioritate a plăților aferente securitizării;

- (c) atunci când prospectul nu a fost elaborat în conformitate cu Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, un rezumat al tranzacției sau o prezentare generală a principalelor caracteristici ale securitizării, inclusiv, în cazurile aplicabile:
  - (i) detalii privind structura tranzacției, inclusiv diagramele privind structura, care oferă o imagine de ansamblu asupra tranzacției, fluxurilor de numerar și structurii acționariatului;
  - (ii) detalii privind caracteristicile expunerilor, fluxurile de numerar, ordinea pierderilor, facilitățile de îmbunătățire a calității creditului și de sprijin de lichiditate;
  - (iii) detalii privind drepturile de vot ale deținătorilor unei poziții din securitizare și relația lor cu alți creditori garantați;
  - (iv) o listă a tuturor evenimentelor și factorilor de declanșare menționați în documentele furnizate în conformitate cu litera (b), care ar putea avea un impact semnificativ asupra performanței poziției din securitizare;
- (d) în cazul securitizărilor STS, notificarea STS menționată la articolul 27;
- (e) rapoartele trimestriale destinate investitorilor sau, în cazul ABCP, rapoartele lunare destinate investitorilor, care să conțină următoarele:
  - (i) toate datele relevante semnificative privind calitatea creditului și performanța expunerilor-suport;
  - (ii) informații cu privire la evenimentele care conduc la modificări ale ordinii de prioritate a plăților sau la înlocuirea unei contrapărți, și, în cazul unei securitizări care nu este o tranzacție ABCP, date privind fluxurile de numerar generate de expunerile-suport și de pasivele din securitizare;
  - (iii) informații privind riscul reținut, inclusiv informații în cazul cărora s-au aplicat modalitățile prevăzute la articolul 6 alineatul (3), în conformitate cu articolul 6;
- (f) orice informații privilegiate referitoare la securitizare pe care inițiatorul, sponsorul sau SSPE este obligat să le facă publice în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ privind utilizarea abuzivă a informațiilor privilegiate și manipularea pieței;
- (g) atunci când litera (f) nu se aplică, orice eveniment semnificativ, ca de exemplu:
  - (i) o încălcare semnificativă a obligațiilor prevăzute în documentele puse la dispoziție în conformitate cu litera (b), inclusiv orice măsură corectivă, exceptare sau aprobare acordată ulterior cu privire la o astfel de încălcare;
  - (ii) o modificare a caracteristicilor structurale care poate avea un efect semnificativ asupra performanței securitizării;
  - (iii) o modificare a caracteristicilor de risc ale securitizării sau ale expunerilor-suport care poate avea un efect semnificativ asupra performanței securitizării;

⁽¹⁾ Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 345, 31.12.2003, p. 64).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

(iv) în cazul securitizărilor STS, cazurile în care securitizarea nu mai îndeplinește cerințele STS sau în care autoritățile competente au luat măsuri de remediere sau administrative;

(v) orice modificare semnificativă a documentelor aferente tranzacției.

Informațiile descrise la literele (b), (c) și (d) din primul paragraf se pun la dispoziție înainte de stabilirea prețurilor.

Informațiile descrise la primul paragraf literele (a) și (e) se pun la dispoziție simultan în fiecare trimestru, cel târziu la o lună de la data scadenței plății dobânzii sau, în cazul tranzacțiilor ABCP, cel târziu la o lună de la încheierea perioadei acoperite de raport.

În ceea ce privește ABCP, informațiile descrise la primul paragraf la litera (a), litera (c) punctul (ii) și litera (e) punctul (i) sunt puse, într-o formă agregată, la dispoziția deținătorilor de poziții din securitizare și, la cerere, investitorilor potențiali. Se pun la dispoziția sponsorului și, la cerere, la dispoziția autorităților competente informații la nivel de împrumut.

Fără a aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 596/2014, informațiile descrise la primul paragraf literele (f) și (g) se pun la dispoziție fără întârziere.

În aplicarea prezentului alineat, inițiatorul, sponsorul și SSPE ai unei securitizări respectă dreptul intern și dreptul Uniunii care reglementează protecția confidențialității informațiilor și prelucrarea datelor cu caracter personal, pentru a evita eventuale încălcări ale dreptului respectiv, precum și orice obligație de confidențialitate referitoare la informarea clientului, a creditorului inițial sau a debitorului, cu excepția cazului în care aceste informații confidențiale sunt anonimizate sau agregate.

În special, în ceea ce privește informațiile la care se face referire la primul paragraf litera (b), inițiatorul, sponsorul și SSPE pot furniza un rezumat al documentației în cauză.

Autoritățile competente menționate la articolul 29 pot solicita să li se furnizeze astfel de informații confidențiale cu scopul de a-și îndeplini sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament.

(2) Inițiatorul, sponsorul și SSPE ai unei securitizări îl desemnează pe unul dintre ei drept entitate care să îndeplinească cerințele privind informațiile care trebuie furnizate în temeiul alineatului (1) primul paragraf literele (a), (b), (d), (e), (f) și (g).

Entitatea desemnată în conformitate cu primul paragraf pune la dispoziție informațiile pentru o tranzacție de securitizare prin intermediul unui registru central de securitizări.

Obligațiile prevăzute la al doilea și la al patrulea paragraf nu se aplică securitizărilor în cazul cărora nu trebuie elaborat un prospect în conformitate cu Directiva 2003/71/CE.

În cazul în care nu este înregistrat niciun registru central de securitizări în conformitate cu articolul 10, entitatea desemnată să îndeplinească cerințele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol pune la dispoziție informațiile prin intermediul unui site care:

- (a) include un sistem funcțional de control al calității datelor;
- (b) este supus obligațiilor de respectare a unor standarde de governanță corespunzătoare și de menținere și funcționare a unei structuri organizatorice adecvate care asigură continuitatea și buna funcționare a site-ului;
- (c) este supus unor sisteme, mijloace de control și proceduri corespunzătoare care identifică toate sursele pertinente de risc operațional;
- (d) include sisteme care asigură protecția și integritatea informațiilor primite și înregistrarea promptă a informațiilor; și
- (e) permite o evidență a informațiilor timp de cel puțin 5 ani de la data scadenței securitizării.

Entitatea responsabilă de raportarea informațiilor, precum și registrul central de securitizări în care sunt puse la dispoziție informațiile se indică în documentele referitoare la securitizare.

(3) ESMA, în strânsă cooperare cu ABE și AEAP, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile pe care le furnizează inițiatorul, sponsorul și SSPE cu scopul de a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul alineatului (1) primul paragraf literele (a) și (e), ținând seama de utilitatea informațiilor pentru deținătorul poziției din securitizare, dacă poziția din securitizare este pe termen scurt și, în cazul unei tranzacții ABCP, dacă este sprijinită integral de un sponsor.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 ianuarie 2019.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare pentru informațiile specificate în conformitate cu alineatul (3), ESMA, în strânsă cooperare cu ABE și AEAP, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatul acestora prin intermediul unor modele standardizate.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 ianuarie 2019.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 8

Interdicția privind rescurtizarea

(1) Expunerile-suport utilizate într-o securitizare nu includ poziții din securitizare.

Prin derogare, primul paragraf nu se aplică în cazul:

- (a) oricărei securitizări ale cărei titluri de valoare au fost emise înainte de 1 ianuarie 2019; și
- (b) oricărei securitizări care urmează să fie utilizată în scopuri legitime, astfel cum se prevede la alineatul (3), ale cărei titluri de valoare au fost emise la 1 ianuarie 2019 sau ulterior acestei date.

(2) O autoritate competentă desemnată în conformitate cu articolul 29 alineatul (2), (3) sau (4), după caz, poate acorda permisiunea unei entități aflate sub supravegherea sa să includă poziții din securitizare drept expuneri-suport într-o securitizare în cazul în care autoritatea competentă respectivă consideră că utilizarea unei rescurtizări este în scopuri legitime, astfel cum se prevede la alineatul (3) din prezentul articol.

În cazul în care această entitate supravegheată este o instituție de credit sau o firmă de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritatea competentă menționată la primul paragraf din prezentul alineat se consultă cu autoritatea de rezoluție și cu orice altă autoritate relevantă pentru entitatea respectivă înainte de a acorda permisiunea includerii unor poziții din securitizare drept expuneri-suport într-o securitizare. Această consultare nu durează mai mult de 60 de zile de la data la care autoritatea competentă notifică autoritatea de rezoluție și orice altă autoritate relevantă pentru entitatea respectivă cu privire la necesitatea unei consultări.

În cazul în care în urma consultării este luată o decizie prin care se acordă permisiunea utilizării pozițiilor din securitizare drept expuneri-suport într-o securitizare, autoritatea competentă notifică ESMA cu privire la această decizie.

(3) În sensul prezentului articol, se consideră a fi scopuri legitime:

- (a) facilitarea lichidării unei instituții de credit, a unei firme de investiții sau a unei instituții financiare;
- (b) asigurarea viabilității în condiții de asigurare a continuității activității unei instituții de credit, a unei firme de investiții sau a unei instituții financiare pentru a se evita lichidarea acestora; sau
- (c) în cazul în care expunerile-suport sunt neperformante, protejarea intereselor investitorilor.

(4) Un program ABCP sprijinit integral nu se consideră a fi o rescurtizare în sensul prezentului articol, cu condiția ca niciuna dintre tranzacțiile ABCP din cadrul programului respectiv să nu fie o rescurtizare, iar îmbunătățirea calității creditului să nu instituie un al doilea strat de segmentare pe tranșe la nivel de program.

(5) Pentru a reflecta evoluțiile pieței altor rescurtizări întreprinse în scopuri legitime și ținând seama de obiectivele generale în ceea ce privește stabilitatea financiară și protejarea intereselor investitorilor, ESMA, în strânsă colaborare cu ABE, poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a completa lista scopurilor legitime prevăzute la alineatul (3).

ESMA transmite Comisiei orice astfel de proiect de standarde tehnice de reglementare. Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea de standarde tehnice de reglementare menționate în prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

*Articolul 9***Criterii pentru acordarea creditelor**

(1) Inițiatorii, sponsorii și creditorii inițiali aplică expunerilor care urmează să fie securitizate aceleași criterii solide și bine definite de acordare a creditelor pe care le aplică în cazul expunerilor nesecurizate. În acest scop, se aplică aceleași procese clar stabilite de aprobare și, dacă este cazul, de modificare, reînnoire și refinanțare a creditelor. Inițiatorii, sponsorii și creditorii inițiali dispun de sisteme eficiente de aplicare a criteriilor și proceselor respective, cu scopul de a asigura faptul că acordarea creditelor se bazează pe o evaluare amănunțită a bonității debitorului, ținând seama în mod adecvat de factorii care sunt relevanți pentru a verifica probabilitatea îndeplinirii de către debitor a obligațiilor care îi revin în temeiul contractului de credit.

(2) În cazul în care expunerile-suport ale securitizărilor sunt împrumuturi locative realizate după intrarea în vigoare a Directivei 2014/17/UE, portofoliul împrumuturilor respective nu include niciun împrumut care este comercializat și subscris pe baza premisei că s-a adus la cunoștința solicitantului împrumutului sau, după caz, intermediarilor, faptul că este posibil ca informațiile furnizate de solicitantul împrumutului să nu fi fost verificate de către creditor.

(3) În cazul în care cumpără expunerile unei terțe părți în nume propriu și apoi le securitizează, inițiatorul verifică îndeplinirea cerințelor menționate la alineatul (1) de către entitatea care a fost implicată direct sau indirect în contractul inițial prin care s-au creat obligațiile sau obligațiile potențiale care urmează să fie securitizate.

(4) Alineatul (3) nu se aplică dacă:

- (a) contractul inițial, care a creat obligațiile sau obligațiile potențiale ale debitorului sau ale debitorului potențial, a fost încheiat înainte de intrarea în vigoare a Directivei 2014/17/UE; și
- (b) inițiatorul care cumpără expunerile unei terțe părți în nume propriu și apoi le securitizează respectă obligațiile pe care instituțiile inițiatoare erau obligate să le respecte în temeiul articolului 21 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 înainte de 1 ianuarie 2019.

CAPITOLUL 3

CONDIȚII ȘI PROCEDURI DE ÎNREGISTRARE A REGISTRELOR CENTRALE DE SECURITIZĂRI*Articolul 10***Înregistrarea registrelor centrale de securitizări**

(1) Registrele centrale de securitizări se înregistrează la ESMA, în sensul articolului 5, în conformitate cu condițiile și procedura prevăzute la prezentul articol.

(2) Pentru a fi eligibile în vederea înregistrării în temeiul prezentului articol, registrele centrale de securitizări sunt persoane juridice stabilite în Uniune, aplică proceduri de verificare a caracterului complet și a coerenței informațiilor care le sunt puse la dispoziție în temeiul articolului 7 alineatul (1) din prezentul regulament și îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 78 și 79 și articolul 80 alineatele (1), (2), (3), (5) și (6) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În sensul prezentului articol, trimiterile din articolele 78 și 80 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la articolul 9 din regulamentul menționat se interpretează ca trimiteri la articolul 5 din prezentul regulament.

(3) Înregistrarea unui registru central de securitizări este valabilă pentru întregul teritoriu al Uniunii.

(4) Registrele centrale de securitizări înregistrate respectă condițiile înregistrării în orice moment. Registrele centrale de securitizări informează ESMA fără întârziere în legătură cu orice modificare semnificativă a condițiilor de înregistrare.

(5) Registrele centrale de securitizări depun la ESMA oricare dintre următoarele:

- (a) o cerere de înregistrare;
- (b) o cerere de extindere a înregistrării, în sensul articolului 7 din prezentul regulament, în cazul unui registru central de tranzacții deja înregistrat în temeiul titlului VI capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau în temeiul capitolului III din Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

(6) În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii, ESMA estimează dacă aceasta este completă.

Dacă cererea nu este completă, ESMA stabilește un termen-limită în care registrul central de securitizări este obligat să îi furnizeze informații suplimentare.

După ce constată că cererea este completă, ESMA notifică registrul central de securitizări în consecință.

(7) Pentru a asigura aplicarea coerentă a prezentului articol, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care se precizează detaliile tuturor elementelor următoare:

- (a) procedurile menționate la alineatul (2) din prezentul articol care trebuie aplicate de registrele centrale de securitizări pentru a verifica caracterul complet și coerența informațiilor care le sunt puse la dispoziție în temeiul articolului 7 alineatul (1);
- (b) cererea de înregistrare menționată la alineatul (5) litera (a);
- (c) o cerere simplificată de extindere a înregistrării menționată la alineatul (5) litera (b).

ESMA îi prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 18 ianuarie 2019.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(8) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a alineatelor (1) și (2), ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare care să specifice formatul ambelor cereri următoare:

- (a) cererea de înregistrare menționată la alineatul (5) litera (a);
- (b) cererea de extindere a înregistrării menționată la alineatul (5) litera (b).

În ceea ce privește primul paragraf litera (b), ESMA elaborează un format simplificat pentru a evita suprapunerea procedurilor.

ESMA îi prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 ianuarie 2019.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate în prezentul alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 11

Notificarea autorităților competente și consultarea acestora înainte de înregistrare sau de extinderea înregistrării

(1) În cazul în care un registru central de securitizări solicită înregistrarea sau extinderea înregistrării sale ca registru central de tranzacții și este o entitate autorizată sau înregistrată de către o autoritate competentă din statul membru în care este stabilită, ESMA informează autoritatea competentă respectivă și o consultă, fără întârziere, înainte de înregistrarea sau extinderea înregistrării registrului central de securitizări.

(2) ESMA și autoritatea competentă relevantă își comunică reciproc toate informațiile necesare în vederea înregistrării registrului central de securitizări sau a extinderii înregistrării, precum și în vederea supravegherii măsurii în care entitatea respectă condițiile înregistrării sau ale autorizării sale în statul membru în care este stabilită.

Articolul 12

Examinarea cererii

(1) În termen de 40 de zile lucrătoare de la notificarea menționată la articolul 10 alineatul (6), ESMA examinează cererea de înregistrare sau de extindere a înregistrării pe baza respectării de către registrul central de securitizări a prezentului capitol și adoptă o decizie motivată de aprobare sau de respingere a înregistrării sau a extinderii înregistrării.

(2) O decizie adoptată de ESMA în temeiul alineatului (1) intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la data adoptării sale.

*Articolul 13***Notificarea deciziilor ESMA referitoare la înregistrare sau la extinderea înregistrării**

(1) Atunci când adoptă o decizie menționată la articolul 12 sau retrage înregistrarea menționată la articolul 15 alineatul (1), ESMA notifică registrul central de securitizări în termen de cinci zile lucrătoare, oferind o explicație motivată a deciziei sale.

ESMA notifică fără întârziere decizia sa autorității competente menționate la articolul 11 alineatul (1).

(2) ESMA îi comunică fără întârziere Comisiei toate deciziile adoptate în conformitate cu alineatul (1).

(3) ESMA publică pe site-ul său o listă a registrelor centrale de securitizări înregistrate în conformitate cu prezentul regulament. Lista respectivă se actualizează în termen de cinci zile lucrătoare de la adoptarea unei decizii în temeiul alineatului (1).

*Articolul 14***Competențele ESMA**

(1) Competențele conferite ESMA în conformitate cu articolele 61-68, 73 și 74 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 coroborate cu anexele I și II la regulamentul respectiv se exercită și în ceea ce privește prezentul regulament. Trimiterile din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 648/2012 la articolul 81 alineatele (1) și (2) din respectivul regulament se interpretează ca trimiteri la articolul 17 alineatul (1) din prezentul regulament.

(2) Competențele conferite ESMA sau oricărui funcționar ori oricărei persoane autorizate de ESMA în conformitate cu articolele 61, 62 și 63 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 nu se utilizează pentru solicitarea divulgării unor informații sau a unor documente care fac obiectul unui privilegiu juridic profesional.

*Articolul 15***Retragerea înregistrării**

(1) Fără a aduce atingere articolului 73 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, ESMA retrage înregistrarea unui registru central de securitizări dacă acesta:

- (a) renunță în mod expres la înregistrare sau nu a mai prestat servicii în ultimele șase luni;
- (b) a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte modalități nereglementare; sau
- (c) nu mai îndeplinește condițiile în baza cărora a fost înregistrat.

(2) ESMA notifică fără întârziere autorității competente relevante menționate la articolul 11 alineatul (1) cu privire la o decizie de retragere a înregistrării unui registru central de securitizări.

(3) Autoritatea competentă a unui stat membru în care un registru central de securitizări prestează servicii și desfășoară activități poate cere ESMA, în cazul în care consideră că este îndeplinită una dintre condițiile de la alineatul (1), să verifice dacă sunt îndeplinite condițiile pentru retragerea înregistrării registrului central de securitizări în cauză. Dacă decide să nu retragă înregistrarea registrului central de securitizări în cauză, ESMA prezintă toate motivele deciziei sale.

(4) Autoritatea competentă menționată la alineatul (3) din prezentul articol este autoritatea desemnată în temeiul articolului 29 din prezentul regulament.

*Articolul 16***Taxe de supraveghere**

(1) ESMA percepe taxe de la registrele centrale de securitizări în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (2) din prezentul articol.

Aceste taxe sunt proporționale cu cifra de afaceri a registrului central de securitizări și acoperă integral cheltuielile ESMA necesare înregistrării și supravegherii registrelor centrale de securitizări, precum și rambursării oricăror costuri pe care le suportă autoritățile competente ca urmare a delegării unor sarcini în temeiul articolului 14 alineatul (1) din prezentul regulament. În măsura în care articolul 14 alineatul (1) din prezentul regulament face trimitere la articolul 74 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, trimiterile la articolul 72 alineatul (3) din respectivul regulament se interpretează ca trimiteri la alineatul (2) din prezentul articol.

În cazul în care registrul central de tranzacții este deja înregistrat în temeiul titlului VI capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau în temeiul capitolului III din Regulamentul (UE) 2015/2365, taxele menționate la primul paragraf din prezentul alineat se adaptează numai pentru a reflecta cheltuieli și costuri necesare suplimentare aferente înregistrării și supravegherii registrelor centrale de securitizări în temeiul prezentului regulament.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 47 pentru a completa prezentul regulament prin detalierea tipurilor de taxe, a cazurilor în care se percep taxe, a valorii lor și a modalității de plată a acestora.

Articolul 17

Disponibilitatea datelor înregistrate în registrele centrale de securitizări

(1) Fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (2), registrele centrale de securitizări colectează și mențin detalii ale securitizării. Acestea oferă acces gratuit, imediat și direct tuturor entităților următoare pentru a le permite să își îndeplinească responsabilitățile, mandatele și obligațiile:

- (a) ESMA;
- (b) ABE;
- (c) AEAPO;
- (d) CERS;
- (e) membrii relevanți ai Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), inclusiv ai Băncii Centrale Europene (BCE) atunci când BCE își îndeplinește atribuțiile în cadrul unui mecanism unic de supraveghere în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013;
- (f) autoritățile relevante ale căror responsabilități și mandate de supraveghere vizează tranzacții, piețe, participanți și active care se încadrează în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
- (g) autoritățile de rezoluție desemnate în temeiul articolului 3 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
- (h) Comitetul unic de rezoluție instituit prin Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
- (i) autoritățile menționate la articolul 29;
- (j) investitorii și investitorii potențiali.

(2) ESMA, în strânsă cooperare cu ABE și cu AEAPO și ținând seama de nevoile entităților menționate la alineatul (1), elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează:

- (a) detaliile securitizării menționate la alineatul (1) pe care le furnizează inițiatorul, sponsorul sau SSPE cu scopul de a îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (1);
- (b) standardele operaționale necesare pentru a permite, în timp util, în mod structurat și cuprinzător:
  - (i) colectarea de date de către registrele centrale de securitizări; și
  - (ii) agregarea și compararea datelor între registrele centrale de securitizări;
- (c) informațiile la care urmează să aibă acces entitățile menționate la alineatul (1), ținând seama de mandatul acestora și de nevoile lor specifice;
- (d) clauzele și condițiile în temeiul cărora entitățile menționate la alineatul (1) urmează să aibă acces direct și imediat la datele înregistrate în registrele centrale de securitizări.

⁽¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

ESMA îi prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 18 ianuarie 2019.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate în prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) În vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a alineatului (2), ESMA, în strânsă cooperare cu ABE și AEAPO, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili modelele standardizate prin intermediul cărora inițiatorul, sponsorul sau SSPE furnizează informațiile registrului central de securitizări, ținând seama de soluțiile elaborate de operatorii existenți care colectează date privind securitizările.

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 ianuarie 2019.

Comisia este împuternicită să adopte standardele tehnice de punere în aplicare menționate în prezentul alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL 4

SECURITIZAREA SIMPLĂ, TRANSPARENTĂ ȘI STANDARDIZATĂ

Articolul 18

Utilizarea denumirii „securitizare simplă, transparentă și standardizată”

Inițiatorii, sponsorii și SSPE-urile pot utiliza, pentru securitizarea lor, denumirea „STS” sau „simplă, transparentă și standardizată” sau o denumire care se referă direct sau indirect la respectivii termeni numai dacă:

- (a) securitizarea îndeplinește toate cerințele din secțiunea 1 sau din secțiunea 2 a prezentului capitol, iar ESMA a fost notificată în temeiul articolului 27 alineatul (1); și
- (b) securitizarea este inclusă în lista menționată la articolul 27 alineatul (5).

Inițiatorul, sponsorul și SSPE implicați într-o securitizare considerată STS sunt stabiliți în Uniune.

SECȚIUNEA 1

Cerințe pentru securitizarea simplă, transparentă și standardizată alta decât ABCP

Articolul 19

Securitizarea simplă, transparentă și standardizată

- (1) Securitizările, cu excepția programelor ABCP și tranzacțiilor ABCP, care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 20, 21 și 22, sunt considerate a fi STS.
- (2) Până la 18 octombrie 2018, ABE, în strânsă cooperare cu ESMA și AEAPO, adoptă, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ghiduri și recomandări privind interpretarea și aplicarea armonizată a cerințelor prevăzute la articolele 20, 21 și 22.

Articolul 20

Cerințe privind simplitatea

- (1) Proprietatea asupra expunerilor-suport se dobândește de către SSPE prin intermediul unei vânzări reale sau al cesiunii sau al transferului cu același efect juridic într-un mod care este opozabil vânzătorului sau oricărui alte părți terțe. Transferul proprietății la SSPE nu face obiectul dispozițiilor stricte de recuperare în caz de insolvență a vânzătorului.
- (2) În sensul alineatului (1), oricare dintre următoarele constituie dispoziții stricte de recuperare:
  - (a) dispoziții care permit lichidatorului vânzătorului să invalideze vânzarea expunerilor-suport numai pe baza faptului că aceasta s-a încheiat într-un anumit termen înainte de declarația de insolvență a vânzătorului;
  - (b) dispozițiile prin care SSPE poate împiedica invalidarea menționată la litera (a) numai dacă poate dovedi că nu avea cunoștință de insolvența vânzătorului la momentul vânzării.

(3) În sensul alineatului (1), dispozițiile de recuperare din dreptul intern în materie de insolvență care permit lichidatorului sau unei instanțe să invalideze vânzarea expunerilor-suport în caz de transferuri frauduloase, de prejudicii abuzive aduse creditorilor sau de transferuri destinate să favorizeze în mod nejustificat anumiți creditori în detrimentul altora, nu constituie dispoziții stricte de recuperare.

(4) În cazul în care vânzătorul nu este creditorul inițial, vânzarea reală sau cesiunea sau transferul cu același efect juridic al expunerilor-suport către vânzătorul respectiv, indiferent dacă respectiva vânzare reală sau cesiune sau transfer cu același efect juridic se realizează direct sau în una sau mai multe etape intermediare, îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (1)-(3).

(5) Atunci când transferul expunerilor-suport se efectuează prin intermediul unei cesiuni și se perfectează într-o etapă ulterioară încheierii tranzacției, evenimentele de declanșare a acestei perfectări includ cel puțin următoarele evenimente:

(a) o deteriorare gravă a situației vânzătorului în ceea ce privește bonitatea;

(b) insolvența vânzătorului; și

(c) încălcări neremediate, de către vânzător, ale obligațiilor sale contractuale, inclusiv incapacitatea de plată a vânzătorului.

(6) Vânzătorul prezintă declarații și garanții care să ateste faptul că, din informațiile pe care le deține, expunerile-suport incluse în securitizare nu sunt grevate de sarcini și nici nu se află în alt mod într-o situație cu privire la care se poate preconiza că va afecta caracterul opozabil al vânzării reale sau al cesiunii sau al transferului cu același efect juridic.

(7) Expunerile-suport transferate de la vânzător către o SSPE sau cesionate de vânzător unei SSPE îndeplinesc criteriile de eligibilitate prestabilite clare și documentate care nu permit administrarea activă a portofoliului în mod discreționar în ceea ce privește expunerile respective. În sensul prezentului alineat, substituirea expunerilor care încalcă declarații și garanții nu se consideră că face parte din administrarea activă a portofoliului. Expunerile transferate la SSPE după încheierea tranzacției îndeplinesc criteriile de eligibilitate aplicate expunerilor-suport inițiale.

(8) Securitizarea se garantează cu un portofoliu de expuneri-suport care sunt omogene din punctul de vedere al tipului de active, ținând cont de caracteristicile specifice legate de fluxurile de numerar ale tipului de active, inclusiv de caracteristicile contractuale, de risc de credit și de plată în avans ale acestora. Un portofoliu de expuneri-suport cuprinde un singur tip de active. Expunerile-suport conțin cerințe contractuale cu caracter obligatoriu și opozabil, cu drept de regres deplin împotriva debitorilor și, după caz, a garanțiilor.

Expunerile-suport conțin fluxuri de plăți periodice definite, ale căror tranșe pot diferi ca valoare, în ceea ce privește plata chiriei, a principalului sau a dobânzilor sau în ceea ce privește orice alt drept de a primi venituri din activele-suport pentru astfel de plăți. Expunerile-suport pot, de asemenea, să genereze încasări din vânzarea oricăror active finanțate sau în sistem de leasing.

Expunerile-suport nu includ valori mobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 din Directiva 2014/65/UE, altele decât obligațiuni corporative, care nu sunt cotate într-un loc de tranzacționare.

(9) Expunerile-suport nu includ nicio poziție din securitizare.

(10) Expunerile-suport sunt inițiate în cursul normal al activității inițiatorului sau creditorului inițial în conformitate cu standarde de subscriere care nu sunt mai puțin stricte decât cele pe care inițiatorul sau creditorul inițial le-a aplicat, în momentul inițierii, unor expuneri similare care nu sunt securizate. Standardele de subscriere în temeiul cărora sunt inițiate expunerile-suport, precum și orice modificare semnificativă față de standardele anterioare de subscriere se comunică integral fără întârzieri nejustificate investitorilor potențiali.

În cazul securitizărilor în care expunerile-suport sunt împrumuturi locative, portofoliul de împrumuturi nu include niciun împrumut care a fost comercializat și subscris pe baza premisei că s-a adus la cunoștința solicitantului împrumutului sau, după caz, intermediarilor, faptul că este posibil ca informațiile furnizate să nu fi fost verificate de către creditor.

Evaluarea bonității debitorului îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 8 din Directiva 2008/48/CE sau la articolul 18 alineatele (1)-(4), alineatul (5) litera (a) și alineatul (6) din Directiva 2014/17/UE sau, după caz, cerințe echivalente în țările terțe.

Inițiatorul sau creditorul inițial au expertiză în ceea ce privește inițierea unor expuneri similare celor securizate.

(11) Expunerile-suport se transferă după selecție la SSPE fără întârziere nejustificată și nu includ, la momentul selecției, expuneri în stare de nerambursare în înțelesul articolului 178 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau expuneri la un debitor sau garant aflat în dificultate care, potrivit informațiilor deținute de inițiator sau de creditorul inițial:

- (a) este declarat în stare de insolvență sau o instanță le-a acordat creditorilor săi, cu titlu definitiv și inatacabil, un drept de executare sau daune materiale ca urmare a unei plăți neefectuate într-o perioadă de trei ani anterioară datei inițierii sau a fost supus unui proces de restructurare a datoriei pentru expunerile sale neperformante într-o perioadă de trei ani anterioară datei transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE, cu excepția cazului în care:
  - (i) o expunere-suport restructurată nu a prezentat noi arierate de la data restructurării care trebuie să fi avut loc cu cel puțin un an înainte de data transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE; și
  - (ii) informațiile furnizate de inițiator, de sponsor și de SSPE, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) primul paragraf litera (a) și litera (e) punctul (i) precizează în mod explicit proporția expunerilor-suport restructurate, data și detaliile restructurării, precum și performanța lor de la data restructurării;
- (b) figura, la data inițierii, după caz, într-un registru public de persoane cu un istoric negativ în materie de credite sau, dacă nu există un astfel de registru public, într-un alt registru al creditelor care se află la dispoziția inițiatorului sau a creditorului inițial; sau
- (c) are o evaluare a creditului sau un punctaj de bonitate care indică faptul că riscul ca plățile convenite prin contract să nu fie efectuate este semnificativ mai mare decât în cazul expunerilor comparabile deținute de inițiator care nu sunt securizate.

(12) În momentul transferului expunerilor, debitorii au efectuat cel puțin o plată, cu excepția cazului securitizărilor reînnoibile garantate cu expuneri care se plătesc într-o singură tranșă sau care au o scadență de mai puțin de un an, inclusiv, fără restricții, plăți lunare pentru credite reînnoibile.

(13) Rambursarea deținătorilor de poziții din securitizare nu a fost structurată astfel încât să depindă în mod predominant de vânzarea activelor care garantează expunerile-suport. Acest lucru nu împiedică reînnoirea sau refinanțarea ulterioară a unor astfel de active.

Rambursarea deținătorilor de poziții din securitizare ale căror expuneri-suport sunt garantate prin active a căror valoare este garantată sau ale căror riscuri sunt complet reduse printr-o obligație de răscumpărare ce revine vânzătorului activelor prin care se garantează expunerile-suport sau de o altă parte terță nu se consideră că depinde de vânzarea activelor care garantează expunerile-suport respective.

(14) ABE, în strânsă cooperare cu ESMA și AEAPO, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care se aduc precizări suplimentare în legătură cu expunerile-suport menționate la alineatul (8) care sunt considerate drept omogene.

ABE prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 18 iulie 2018.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 21

Cerințe privind standardizarea

- (1) Inițiatorul, sponsorul sau creditorul inițial îndeplinește cerința de reținere a riscului în conformitate cu articolul 6.
- (2) Riscul privind rata dobânzii și riscul valutar care apar din securitizare se atenuează în mod corespunzător și se comunică orice măsuri întreprinse în acest sens. Cu excepția cazului în care se urmărește acoperirea riscului privind rata dobânzii sau a riscului valutar, SSPE nu încheie contracte derivate și se asigură că portofoliul de expuneri-suport nu include instrumente derivate. Aceste instrumente derivate sunt subscrise și documentate în conformitate cu standardele comune utilizate în domeniul finanțelor internaționale.
- (3) Orice plăți ale dobânzilor de referință trecute la activele și pasivele securitizării se bazează pe ratele dobânzilor utilizate în general pe piață sau pe rate sectoriale utilizate în general care reflectă costurile finanțării și nu prevăd formule sau instrumente derivate complexe.

- (4) Atunci când s-a emis un aviz de executare sau un aviz de urgentare a plății:
- (a) nu poate fi blocată în SSPE nicio sumă de lichidități mai mare decât ceea ce este necesar pentru a asigura funcționarea operațională a SSPE sau rambursarea structurată a investitorilor în conformitate cu clauzele contractuale ale securitizării, cu excepția cazului în care circumstanțe excepționale impun ca o sumă să fie blocată pentru a fi utilizată, în interesul investitorilor, pentru cheltuieli menite să evite deteriorarea calității creditului expunerilor-suport;
  - (b) încasările din principalul aferent expunerilor-suport se transferă investitorilor prin amortizarea secvențială a pozițiilor din securitizare, stabilită prin rangul de prioritate al poziției din securitizare;
  - (c) rambursarea pozițiilor din securitizare nu se inversează în ceea ce privește rangul de prioritate al acestora; și
  - (d) nicio dispoziție nu impune lichidarea automată a expunerilor-suport la valoarea de piață.
- (5) Tranzacțiile care nu prevăd o ordine de prioritate secvențială a plăților includ factori de declanșare legați de performanța expunerilor-suport, care duc la transformarea ordinii de prioritate a plăților în plăți secvențiale în funcție de rangul de prioritate. Acești factori de declanșare legați de performanță includ cel puțin deteriorarea calității creditului expunerilor-suport sub un prag prestabilit.
- (6) Documentele aferente tranzacției prevăd dispoziții adecvate de amortizare anticipată sau factori care declanșează încetarea perioadei de reînnoire atunci când securitizarea este o securitizare reînnoibilă, inclusiv cel puțin:
- (a) o deteriorare a calității creditului expunerilor-suport până la un prag prestabilit sau sub acesta;
  - (b) producerea unui eveniment legat de insolvență ce vizează inițiatorul sau societatea de administrare;
  - (c) scăderea valorii expunerilor-suport deținute de SSPE sub un prag prestabilit (eveniment de amortizare anticipată); și
  - (d) incapacitatea de a iniția suficiente expuneri-suport noi care să aibă calitatea creditului prestabilită (factor ce declanșează încetarea perioadei de reînnoire).
- (7) Documentele aferente tranzacției specifică în mod clar:
- (a) obligațiile contractuale, sarcinile și responsabilitățile societății de administrare și ale mandatarului, dacă există, și ale altor furnizori de servicii auxiliare;
  - (b) procesele și responsabilitățile necesare pentru a asigura faptul că starea de nerambursare sau insolvența societății de administrare nu conduce la încetarea serviciilor de administrare, precum o dispoziție contractuală care să permită înlocuirea societății de administrare în astfel de cazuri; și
  - (c) dispoziții care asigură înlocuirea contrapărților aferente instrumentelor derivate, a furnizorilor de lichidități și a băncii la care este deschis contul în cazul în care acestea intră în stare de nerambursare sau în caz de insolvență a acestora ori în cazul producerii altor evenimente specificate, după caz.
- (8) Societatea de administrare are expertiză în administrarea expunerilor similare celor securitizate și dispune de politici, proceduri și controale de gestionare a riscurilor bine documentate și adecvate legate de administrarea expunerilor.
- (9) Documentele aferente tranzacției stipulează în termeni clari și consecvenți definiții, măsuri corective și acțiuni referitoare la incidentele de plată ale debitorilor și la starea de nerambursare a acestora, restructurarea datorilor, iertarea de plată a datoriei, restructurarea datorată dificultăților financiare, perioadele fără plăți, pierderile, radierele, recuperările și alte măsuri corective privind performanța activelor. Documentele aferente tranzacției specifică în mod clar ordinea de prioritate a plăților, evenimentele care declanșează modificări ale respectivei ordini de prioritate a plăților, precum și obligația de a raporta aceste evenimente. Orice modificare a ordinii de prioritate a plăților care afectează în mod negativ și substanțial rambursarea poziției din securitizare se raportează investitorilor fără întârzieri nejustificate.
- (10) Documentele aferente tranzacției includ dispoziții clare care facilitează soluționarea în timp util a conflictelor dintre diferitele categorii de investitori, drepturile de vot se definesc și se alocă deținătorilor de titluri în mod clar, iar responsabilitățile mandatarului și ale altor entități care au sarcini de fiducie față de investitori se identifică în mod clar.

*Articolul 22***Cerințe privind transparența**

- (1) Inițiatorul și sponsorul pun la dispoziția investitorilor potențiali înainte de stabilirea prețurilor datele istorice statice și dinamice privind starea de nerambursare și pierderea de performanță, precum datele privind incidentele de plată și starea de nerambursare, în ceea ce privește expuneri care sunt în mare măsură similare cu cele care sunt securizate, precum și sursele acestor date și baza pe care se pretinde similaritatea. Aceste date acoperă o perioadă de cel puțin cinci ani.
- (2) Înainte de emiterea titlurilor de valoare care rezultă din securizare, un eșantion al expunerilor-suport se supune unei verificări externe de către o parte adecvată și independentă, verificându-se inclusiv dacă datele comunicate în ceea ce privește expunerile-suport sunt corecte.
- (3) Înainte de stabilirea prețurilor securizării, inițiatorul sau sponsorul pune la dispoziția investitorilor potențiali un model de fluxuri de numerar ale pasivelor care reprezintă cu precizie relația contractuală dintre expunerile-suport și plățile care circulă între inițiator, sponsor, investitori, alte părți terțe și SSPE și, după stabilirea prețurilor, pune modelul respectiv la dispoziția investitorilor în permanență și la dispoziția investitorilor potențiali la cerere.
- (4) În cazul unei securizări în care expunerile-suport sunt împrumuturi locative sau credite auto sau contracte de leasing auto, inițiatorul și sponsorul publică informațiile disponibile referitoare la performanța de mediu a activelor finanțate de aceste împrumuturi locative sau credite auto ori contracte de leasing auto, ca parte a informațiilor divulgate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) primul paragraf litera (a).
- (5) Inițiatorul și sponsorul răspund de respectarea articolului 7. Informațiile cerute la articolul 7 alineatul (1) primul paragraf litera (a) se pun la dispoziția investitorilor potențiali înainte de stabilirea prețurilor, la cerere. Informațiile cerute la articolul 7 alineatul (1) primul paragraf literele (b)-(d) se pun la dispoziție înainte de stabilirea prețurilor cel puțin sub formă de proiect sau într-o formă inițială. Documentele finale se pun la dispoziția investitorilor în termen de cel mult 15 zile de la încheierea tranzacției.

*SECȚIUNEA 2****Cerințe pentru securizarea simplă, transparentă și standardizată a ABCP-urilor****Articolul 23***Securizarea simplă, transparentă și standardizată a ABCP-urilor**

- (1) O tranzacție ABCP este considerată STS atunci când îndeplinește cerințele la nivel de tranzacție prevăzute la articolul 24.
- (2) Un program ABCP este considerat STS atunci când îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 26, iar sponsorul programului ABCP respectiv îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 25.

În sensul prezentei secțiuni, „vanzător” înseamnă „inițiator” sau „creditor inițial”.

- (3) Până la 18 octombrie 2018, ABE, în strânsă cooperare cu ESMA și AEAP, adoptă, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, ghiduri și recomandări privind interpretarea și aplicarea armonizată a cerințelor prevăzute la articolele 24 și 26 din prezentul regulament.

*Articolul 24***Cerințe la nivel de tranzacție**

- (1) Proprietatea asupra expunerilor-suport se dobândește de către SSPE prin intermediul unei vânzări reale sau al cesiunii sau al transferului cu același efect juridic într-un mod care este opozabil vânzătorului sau oricărei alte părți terțe. Transferul proprietății la SSPE nu face obiectul dispozițiilor stricte de recuperare în caz de insolvență a vânzătorului.
- (2) În sensul alineatului (1), oricare dintre următoarele constituie dispoziții stricte de recuperare:
- (a) dispozițiile care permit lichidatorului vânzătorului să invalideze vânzarea expunerilor-suport numai pe baza faptului că aceasta s-a încheiat într-un anumit termen înainte de declarația de insolvență a vânzătorului;

(b) dispozițiile prin care SSPE poate împiedica invalidarea menționată la litera (a) numai dacă poate dovedi că nu avea cunoștință de insolvența vânzătorului la momentul vânzării.

(3) În sensul alineatului (1), dispozițiile de recuperare din dreptul intern în materie de insolvență care permit lichidatorului sau unei instanțe să invalideze vânzarea expunerilor-suport în caz de transferuri frauduloase, de prejudicii abuzive aduse creditorilor sau de transferuri destinate să favorizeze în mod nejustificat anumiți creditori în detrimentul altora, nu constituie dispoziții stricte de recuperare.

(4) În cazul în care vânzătorul nu este creditorul inițial, vânzarea reală sau cesiunea sau transferul cu același efect juridic al expunerilor-suport către vânzător, indiferent dacă respectiva vânzare reală sau cesiune sau transfer cu același efect juridic se realizează direct sau în una sau mai multe etape intermediare, îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (1)-(3).

(5) Atunci când transferul expunerilor-suport se efectuează prin intermediul unei cesiuni și se perfectează într-o etapă ulterioară încheierii tranzacției, evenimentele de declanșare a acestei perfectări includ cel puțin următoarele evenimente:

(a) o deteriorare gravă a situației vânzătorului în ceea ce privește bonitatea;

(b) insolvența vânzătorului; și

(c) încălcări neremediate de către vânzător ale obligațiilor sale contractuale, inclusiv incapacitatea de plată a vânzătorului.

(6) Vânzătorul prezintă declarații și garanții care să ateste faptul că, din informațiile pe care le deține, expunerile-suport incluse în securitizare nu sunt grevate de sarcini și nici nu se află în alt mod într-o situație cu privire la care se poate preconiza că va afecta caracterul opozabil al vânzării reale sau al cesiunii sau al transferului cu același efect juridic.

(7) Expunerile-suport transferate de la vânzător către o SSPE sau cesionate de vânzător unei SSPE îndeplinesc criteriile de eligibilitate prestabilite, clare și documentate care nu permit administrarea activă a portofoliului în mod discreționar în ceea ce privește expunerile respective. În sensul prezentului alineat, substituirea expunerilor care încalcă declarații și garanții nu se consideră că face parte din administrarea activă a portofoliului. Expunerile transferate la SSPE după încheierea tranzacției îndeplinesc criteriile de eligibilitate aplicate expunerilor-suport inițiale.

(8) Expunerile-suport nu includ nicio poziție din securitizare.

(9) Expunerile-suport se transferă după selecție la SSPE fără întârzieri nejustificate și nu includ, la momentul selecției, expuneri în stare de nerambursare în înțelesul articolului 178 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau expuneri la un debitor sau garant aflat în dificultate care, potrivit informațiilor deținute de inițiator sau de creditorul inițial:

(a) a fost declarat în stare de insolvență sau o instanță le-a acordat creditorilor săi, cu titlu definitiv și inatacabil, un drept de executare sau daune materiale ca urmare a unei plăți neefectuate într-o perioadă de trei ani anterioară datei inițierii sau a fost supus unui proces de restructurare a datoriei pentru expunerile sale neperformante într-o perioadă de trei ani anterioară datei transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE, cu excepția cazului în care:

(i) o expunere-suport restructurată nu a prezentat noi arierate de la data restructurării care trebuie să fi avut loc cu cel puțin un an înainte de data transferului sau cesiunii expunerilor-suport către SSPE; și

(ii) informațiile furnizate de inițiator, de sponsor și de SSPE în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) primul paragraf litera (a) și litera (e) punctul (i) precizează în mod explicit proporția expunerilor-suport restructurate, data și detaliile restructurării, precum și performanța lor de la data restructurării;

(b) figura, la data inițierii, după caz, într-un registru public de persoane cu un istoric negativ în materie de credite sau, dacă nu există un astfel de registru public, într-un alt registru al creditelor care se află la dispoziția inițiatorului sau a creditorului inițial; sau

(c) are o evaluare a creditului sau un punctaj de bonitate care indică faptul că riscul ca plățile convenite prin contract să nu fie efectuate este semnificativ mai mare decât în cazul expunerilor comparabile deținute de inițiator care nu sunt securizate.

(10) În momentul transferului expunerilor, debitorii au efectuat cel puțin o plată, cu excepția cazului securitizărilor reînnoibile garantate cu expuneri care se plătesc într-o singură tranșă sau care au o scadență de mai puțin de un an, inclusiv, fără restricții, plăți lunare pentru credite reînnoibile.

(11) Rambursarea deținătorilor de poziții din securitizare nu a fost structurată astfel încât să depindă în mod predominant de vânzarea activelor care garantează expunerile-suport. Acest lucru nu împiedică reînnoirea sau refinanțarea ulterioară a unor astfel de active.

Rambursarea deținătorilor de poziții din securitizare ale căror expuneri-suport sunt garantate prin active a căror valoare este garantată sau ale căror riscuri sunt complet reduse printr-o obligație de răscumpărare ce revine vânzătorului activelor prin care se garantează expunerile-suport sau de o altă parte terță nu se consideră că depinde de vânzarea activelor care garantează expunerile-suport respective.

(12) Riscul privind rata dobânzii și riscul valutar care apar din securitizare se atenuează în mod corespunzător și se comunică orice măsuri întreprinse în acest sens. Cu excepția cazului în care se urmărește acoperirea riscului privind rata dobânzii sau a riscului valutar, SSPE nu încheie contracte derivate și se asigură că portofoliul de expuneri-suport nu include instrumente derivate. Aceste instrumente derivate sunt subscrise și documentate în conformitate cu standardele comune utilizate în domeniul finanțelor internaționale.

(13) Documentele aferente tranzacției stipulează, în termeni clari și consecvenți, definiții, măsuri corective și acțiuni referitoare la incidentele de plată ale debitorilor și la starea de nerambursare a acestora, restructurarea datorilor, iertarea de plată a datoriei, restructurarea datorată dificultăților financiare, perioadele fără plăți, pierderile, radierile, recuperările și alte măsuri corective privind performanța activelor. Documentele aferente tranzacției specifică în mod clar ordinea de prioritate a plăților, evenimentele care declanșează modificări ale respectivei ordini de prioritate a plăților, precum și obligația de a raporta astfel de evenimente. Orice modificare a ordinii de prioritate a plăților care afectează în mod negativ și substanțial rambursarea poziției din securitizare se raportează investitorilor fără întârzieri nejustificate.

(14) Inițiatorul și sponsorul pun la dispoziția investitorilor potențiali înainte de stabilirea prețurilor datele istorice statice și dinamice privind starea de nerambursare și pierderea de performanță, precum datele privind incidentele de plată și starea de nerambursare, în ceea ce privește expuneri care sunt în mare măsură similare cu cele care sunt securizate, precum și sursele acestor date și baza pe care se pretinde similaritatea. În cazul în care sponsorul nu are acces la astfel de date, acesta obține de la vânzător accesul la date, pe o bază statică sau dinamică, referitoare la istoricul performanței, cum ar fi date privind incidentele de plată și starea de nerambursare, în ceea ce privește expuneri care sunt în mare măsură similare cu cele care sunt securizate. Toate aceste date acoperă o perioadă de cel puțin cinci ani, cu excepția datelor referitoare la creanțele comerciale și alte creanțe pe termen scurt pentru care perioada istorică nu poate fi mai mică de trei ani.

(15) Tranzacțiile ABCP se garantează cu un portofoliu de expuneri-suport care sunt omogene din punctul de vedere al tipului de active, ținând cont de caracteristicile legate de fluxurile de numerar ale diferitelor tipuri de active, inclusiv de caracteristicile contractuale, de risc de credit și de plată în avans ale acestora. Un portofoliu de expuneri-suport cuprinde un singur tip de active.

Portofoliul de expuneri-suport are o durată de viață medie ponderată rămasă de cel mult un an și niciuna dintre expunerile-suport nu are o scadență reziduală mai mare de trei ani.

Prin derogare de la al doilea paragraf, portofoliile de credite auto, de contracte de leasing auto și de tranzacții de leasing de echipamente au o durată de viață medie ponderată rămasă de cel mult trei ani și jumătate, și niciuna dintre expunerile-suport nu are o scadență reziduală mai mare de șase ani.

Expunerile-suport nu includ împrumuturi garantate cu ipoteci pe proprietăți imobiliare locative sau comerciale ori împrumuturi locative garantate integral, astfel cum sunt menționate la articolul 129 alineatul (1) primul paragraf litera (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Expunerile-suport conțin cerințe contractuale cu caracter obligatoriu și opozabil ce implică un drept de regres deplin împotriva debitorilor, cu fluxuri de plăți periodice definite în ceea ce privește plata chiriei, a principalului și a dobânzilor sau în ceea ce privește orice alt drept de a primi venituri din activele care garantează astfel de plăți. Expunerile-suport pot, de asemenea, să genereze încasări din vânzarea oricăror active finanțate sau în sistem de leasing. Expunerile-suport nu includ valori mobiliare astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 din Directiva 2014/65/UE altele decât obligațiunile corporative, care nu sunt cotate într-un loc de tranzacționare.

(16) Orice plăți ale dobânzilor de referință trecute la activele și pasivele tranzacției ABCP se bazează pe ratele dobânzilor utilizate în general pe piață sau pe rate sectoriale utilizate în general care reflectă costurile finanțării, dar nu prevăd formule sau instrumente derivate complexe. Plățile dobânzilor de referință trecute la pasivele unei tranzacții ABCP se pot baza pe rate ale dobânzilor care reflectă costurile finanțării unui program ABCP.

- (17) În urma intrării vânzătorului în stare de nerambursare sau a unui eveniment de urgentare a plății:
- (a) nicio sumă de lichidități nu poate fi blocată în SSPE dincolo de ceea ce este necesar pentru a asigura funcționarea operațională a SSPE sau rambursarea structurată a investitorilor în conformitate cu clauzele contractuale ale securitizării, cu excepția cazului în care circumstanțe excepționale impun ca o sumă să fie blocată pentru a fi utilizată, în interesul investitorilor, pentru cheltuieli menite să evite deteriorarea calității creditului expunerilor-suport;
  - (b) încasările din principalul aferent expunerilor-suport se transferă investitorilor care dețin o poziție din securitizare prin plata secvențială a pozițiilor din securitizare, stabilită prin rangul de prioritate al poziției din securitizare; și
  - (c) nicio dispoziție nu impune lichidarea automată a expunerilor-suport la valoarea de piață.
- (18) Expunerile-suport se inițiază în cursul normal al activității vânzătorului în conformitate cu standarde de subscriere care nu sunt mai puțin stricte decât cele pe care le aplică vânzătorul la momentul inițierii unor expuneri similare care nu sunt securitizate. Standardele de subscriere în temeiul cărora sunt inițiate expunerile-suport, precum și orice modificare semnificativă față de standardele anterioare de subscriere se comunică integral fără întârzieri nejustificate sponsorului și altor părți direct expuse tranzacției ABCP. Vânzătorul deține expertiză în ceea ce privește inițierea unor expuneri similare celor securitizate.
- (19) În cazul în care o tranzacție ABCP este o securitizare reînnoibilă, documentele aferente tranzacției prevăd factorii care declanșează încetarea perioadei de reînnoire, inclusiv cel puțin:
- (a) o deteriorare a calității creditului expunerilor-suport până la un prag prestabilit sau sub acesta; și
  - (b) producerea unui eveniment legat de insolvență ce vizează vânzătorul sau societatea de administrare.
- (20) Documentele aferente tranzacției specifică în mod clar:
- (a) obligațiile contractuale, sarcinile și responsabilitățile sponsorului, ale societății de administrare și ale mandatarului, dacă există, și ale altor furnizori de servicii auxiliare;
  - (b) procesele și responsabilitățile necesare pentru a asigura faptul că starea de nerambursare sau insolvența societății de administrare nu conduce la încetarea serviciilor de administrare;
  - (c) dispoziții care să asigure înlocuirea contrapărților aferente instrumentelor derivate și a băncii la care este deschis contul în cazul în care acestea intră în stare de nerambursare, în caz de insolvență și în cazul producerii altor evenimente specificate, după caz; și
  - (d) modul în care sponsorul îndeplinește cerințele de la articolul 25 alineatul (3).
- (21) ABE, în strânsă cooperare cu ESMA și AEAP, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare prin care se aduc precizări suplimentare în legătură cu expunerile-suport menționate la alineatul (15) care sunt considerate drept omogene.

ABE prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 18 iulie 2018.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 25

Sponsorul unui program ABCP

- (1) Sponsorul programului ABCP este o instituție de credit supravegheată în temeiul Directivei 2013/36/UE.
- (2) Sponsorul unui program ABCP este un furnizor de facilități de lichiditate și sprijină toate pozițiile din securitizare la nivelul unui program ABCP, acoperind cu acest sprijin toate riscurile de lichiditate și de credit și orice riscuri de diminuare semnificativă a valorii expunerilor securitizate, precum și orice alte costuri la nivel de tranzacții și de program dacă sunt necesare pentru a garanta investitorului plata integrală a oricărei sume în cadrul ABCP. Sponsorul comunică investitorilor o descriere a sprijinului acordat la nivel de tranzacție, inclusiv o descriere a facilităților de lichiditate oferite.
- (3) Înainte de a putea sponsoriza un program ABCP STS, instituția de credit demonstrează autorității sale competente că rolul său în temeiul alineatului (2) nu îi pune în pericol solvabilitatea și lichiditatea nici măcar într-o situație de stres extrem pe piață.

Cerința prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat se consideră a fi îndeplinită atunci când autoritatea competentă stabilește pe baza analizei și a evaluării menționate la articolul 97 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE că modalitățile, strategiile, procesele și mecanismele puse în aplicare de instituția de credit respectivă și fondurile proprii și lichiditățile deținute de aceasta asigură buna gestionare și acoperire a riscurilor acesteia.

(4) Sponsorul întreprinde propriile sale activități pe care le presupune obligația de diligență și verifică respectarea cerințelor prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (3) din prezentul regulament, după caz. De asemenea, acesta verifică dacă vânzătorul are o capacitate de administrare a creditelor și aplică procese de colectare a debitelor care respectă cerințele specificate la articolul 265 alineatul (2) literele (h)-(p) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cerințe echivalente în țările terțe.

(5) Vânzătorul, la nivel de tranzacție, sau sponsorul, la nivelul programului ABCP, îndeplinește cerința de reținere a riscului menționată la articolul 6.

(6) Sponsorul răspunde de respectarea articolului 7 la nivelul programului ABCP a și de punerea la dispoziția investitorilor potențiali, înainte de stabilirea prețurilor, la cererea acestora:

(a) a informațiilor agregate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) primul paragraf litera (a); și

(b) a informațiilor menționate la articolul 7 alineatul (1) primul paragraf literele (b)-(e), cel puțin sub formă de proiect sau într-o formă inițială.

(7) În cazul în care sponsorul nu reînnoiește angajamentul de finanțare a facilității de lichiditate înainte de expirarea acestuia, facilitatea de lichiditate este trasă, iar titlurile de valoare care ajung la scadență sunt rambursate.

Articolul 26

Cerințe la nivel de program

(1) Toate tranzacțiile ABCP din cadrul unui program ABCP îndeplinesc cerințele de la articolul 24 alineatele (1)-(8) și alineatele (12)-(20).

Maximum 5 % din cuantumul total al expunerilor-suport aferente tranzacțiilor ABCP și care sunt finanțate de programul ABCP pot temporar să nu respecte cerințele de la articolul 24 alineatele (9), (10) și (11) fără ca aceasta să afecteze statutul STS al programului ABCP.

În sensul celui de al doilea paragraf din prezentul alineat, un eșantion de expuneri-suport face periodic obiectul unui control extern privind conformitatea de către o entitate adecvată independentă.

(2) Durata de viață medie ponderată rămasă a expunerilor-suport din cadrul unui program ABCP este de cel mult doi ani.

(3) Programul ABCP este sprijinit integral de către un sponsor, în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

(4) Programul ABCP nu conține nicio resecuritizare, iar îmbunătățirea calității creditului nu instituie un al doilea strat de segmentare pe tranșe la nivel de program.

(5) Titlurile de valoare emise de un program ABCP nu includ opțiuni de cumpărare, clauze de prelungire sau alte clauze care au un efect asupra scadenței finale a acestora, în cazul în care aceste opțiuni sau clauze se pot exercita la discreția vânzătorului, sponsorului sau SSPE.

(6) Riscul privind rata dobânzii și riscul valutar care apar la nivelul programului ABCP se atenuează în mod cores-punător și se comunică orice măsuri întreprinse în acest sens. Cu excepția cazului în care se urmărește acoperirea riscului privind rata dobânzii sau a riscului valutar, SSPE nu încheie contracte derivate și se asigură că portofoliul de expuneri-suport nu include instrumente derivate. Aceste instrumente derivate sunt subscrise și documentate în conformitate cu standardele comune utilizate în domeniul finanțelor internaționale.

(7) Documentele referitoare la programul ABCP specifică în mod clar:

(a) responsabilitățile mandatarului și ale altor entități care au sarcini de custodie, dacă acestea există, față de investitori;

(b) obligațiile contractuale, sarcinile și responsabilitățile sponsorului, care trebuie să aibă expertiză în subscrierea creditelor, ale mandatarului, dacă acesta există și ale altor furnizori de servicii auxiliare;

(c) procesele și responsabilitățile necesare pentru a asigura faptul că starea de nerambursare sau insolvența societății de administrare nu conduce la încetarea serviciilor de administrare;

- (d) dispozițiile privind înlocuirea contrapărților aferente instrumentelor derivate și a băncii la care este deschis contul la nivel de program ABCP în cazul în care acestea intră în stare de nerambursare sau în caz de insolvență a acestora și în cazul producerii altor evenimente specificate, în cazul în care facilitatea de lichiditate nu acoperă aceste evenimente;
- (e) că, în cazul unor evenimente specificate, al intrării sponsorului în stare de nerambursare sau al insolvenței acestuia, sunt prevăzute măsuri de remediere pentru a obține acoperirea cu garanții reale a angajamentului de finanțare sau, după caz, înlocuirea furnizorului facilității de lichiditate; și
- (f) că facilitatea de lichiditate este trasă și titlurile de valoare care ajung la scadență sunt rambursate în eventualitatea în care sponsorul nu reînnoiește angajamentul de finanțare a facilității de lichiditate înainte de expirarea acestuia.
- (8) Societatea de administrare are expertiză în administrarea expunerilor similare celor securitizate și dispune de politici, proceduri și controale de gestionare a riscurilor bine documentate legate de administrarea expunerilor.

SECȚIUNEA 3

Notificarea STS

Articolul 27

Cerințele pentru notificarea STS

(1) Inițiatorii și sponsorii notifică împreună ESMA prin intermediul modelului menționat la alineatul (7) din prezentul articol atunci când o securitizare îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 19-22 sau la articolele 23-26 (denumită în continuare „notificarea STS”). În cazul unui program ABCP, doar sponsorul răspunde de notificarea programului respectiv și, în cadrul programului respectiv, a tranzacțiilor ABCP care respectă articolul 24.

Notificarea STS include o explicație din partea inițiatorului și a sponsorului cu privire la modul în care a fost respectat fiecare dintre criteriile STS prevăzute la articolele 20-22 sau la articolele 24-26.

ESMA publică notificarea STS pe site-ul său oficial în temeiul alineatului (5). Inițiatorii și sponsorii unei securitizări informează autoritățile lor competente în privința notificării STS și îl desemnează pe unul dintre ei drept entitate care să fie primul punct de contact pentru investitori și autoritățile competente.

(2) Inițiatorul, sponsorul sau SSPE poate recurge la serviciile unei părți terțe autorizate în temeiul articolului 28 pentru a verifica dacă o securitizare respectă articolele 19-22 sau articolele 23-26. Cu toate acestea, utilizarea unui astfel de serviciu nu trebuie să afecteze în niciun caz răspunderea inițiatorului, a sponsorului sau a SSPE în ceea ce privește obligațiile lor legale ce decurg din prezentul regulament. Utilizarea unui astfel de serviciu nu afectează obligațiile impuse investitorilor instituționali, astfel cum se prevede la articolul 5.

În cazul în care inițiatorul, sponsorul sau SSPE utilizează serviciile unei părți terțe autorizate în temeiul articolului 28 pentru a evalua dacă o securitizare respectă articolele 19-22 sau articolele 23-26, notificarea STS include o declarație potrivit căreia respectarea criteriilor STS a fost confirmată de către respectiva parte terță autorizată. Notificarea include numele părții terțe autorizate, locul unde aceasta este stabilită și numele autorității competente care a autorizat-o.

(3) Atunci când inițiatorul sau creditorul inițial nu este o instituție de credit sau o firmă de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, stabilită în Uniune, notificarea efectuată în temeiul alineatului (1) din prezentul articol este însoțită de următoarele:

- (a) confirmarea din partea inițiatorului sau a creditorului inițial că activitatea sa de acordare de credite are loc pe baza unor criterii solide și bine definite și a unor procese stabilite în mod clar de aprobare, modificare, reînnoire și finanțare a creditelor și că inițiatorul sau creditorul inițial a instituit sisteme eficiente de aplicare a unor astfel de procese în conformitate cu articolul 9 din prezentul regulament; și
- (b) o declarație din partea inițiatorului sau a creditorului inițial că elementele menționate la litera (a) fac sau nu obiectul supravegherii.

(4) Inițiatorul și sponsorul notifică de îndată ESMA și informează autoritatea lor competentă atunci când o securitizare nu mai îndeplinește cerințele fie de la articolele 19-22, fie de la articolele 23-26.

(5) ESMA menține pe site-ul său oficial o listă a tuturor securitizărilor cu privire la care inițiatorii și sponsorii i-au notificat că îndeplinesc cerințele de la articolele 19-22 sau de la articolele 23-26. ESMA adaugă imediat pe lista respectivă fiecare securitizare notificată în acest mod ESMA și actualizează lista atunci când securitizările nu mai sunt considerate STS în urma unei decizii a autorităților competente sau a unei notificări din partea inițiatorului sau a sponsorului. Atunci când impune sancțiuni administrative în conformitate cu articolul 32, autoritatea competentă notifică imediat ESMA în acest sens. ESMA indică imediat pe listă faptul că o autoritate competentă a impus sancțiuni administrative în ceea ce privește securitizarea respectivă.

(6) ESMA, în strânsă cooperare cu ABE și AEAPO, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care se precizează informațiile pe care inițiatorul, sponsorul și SSPE sunt obligați să le furnizeze pentru a-și îndeplini obligațiile menționate la alineatul (1).

ESMA îi prezintă Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de până la 18 iulie 2018.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ESMA, în strânsă cooperare cu ABE și AEAPO, elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili modelele care urmează să fie utilizate pentru furnizarea informațiilor menționate la alineatul (6).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 18 iulie 2018.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 28

Partea terță care verifică respectarea STS

(1) Partea terță menționată la articolul 27 alineatul (2) este autorizată de autoritatea competentă să evalueze respectarea de către securitizări a criteriilor STS stabilite la articolele 19-22 sau la articolele 23-26. Autoritatea competentă acordă autorizația dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) partea terță percepe inițiatorilor, sponsorilor sau SSPE-urilor implicate în securitizările pe care partea terță le evaluează doar taxe nediscriminatorii și bazate pe costuri, fără a diferenția taxele în funcție de sau în corelație cu rezultatele evaluării sale;
- (b) partea terță nu este nici o entitate reglementată astfel cum este definită la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2002/87/CE, nici o agenție de rating de credit astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, iar desfășurarea altor activități ale părții terțe nu compromise independența sau integritatea evaluării sale;
- (c) partea terță nu oferă nicio formă de serviciu de consultanță sau de audit ori echivalent inițiatorului, sponsorului sau SSPE implicate în securitizările pe care partea terță le evaluează;
- (d) membrii organului de conducere al părții terțe dețin calificări, cunoștințe și experiență profesională care sunt adecvate pentru sarcina care îi revine părții terțe, au o bună reputație și sunt integri;
- (e) organismul de conducere al părții terțe include cel puțin o treime, dar nu mai puțin de doi administratori independenți;
- (f) partea terță ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că verificarea respectării STS nu este afectată de existența sau de existența potențială a unor conflicte de interese sau a unei relații comerciale care implică partea terță, acționarii sau membrii săi, administratorii, angajații sau orice altă persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția părții terțe sau se află sub controlul acesteia. În acest scop, partea terță instituie, menține, aplică și documentează un sistem de control intern eficace care să reglementeze punerea în aplicare a politicilor și procedurilor de identificare și prevenire a conflictelor de interese potențiale. Conflictele de interese potențiale sau existente care au fost identificate sunt eliminate sau diminuate și dezvăluite fără întârziere. Partea terță instituie, menține, aplică și documentează proceduri și procese adecvate pentru a asigura independența evaluării respectării STS. Partea terță monitorizează și revizuieste periodic aceste politici și proceduri pentru a evalua eficacitatea lor și a decide dacă este necesară actualizarea lor; și
- (g) partea terță poate demonstra că dispune de garanții operaționale și procese interne corespunzătoare care îi permit să evalueze respectarea STS.

Autoritatea competentă retrage autorizația atunci când consideră că partea terță nu respectă în mod semnificativ primul paragraf.

(2) O parte terță autorizată în conformitate cu alineatul (1) aduce la cunoștința autorității sale competente fără întârziere orice modificări semnificative aduse informațiilor furnizate în temeiul alineatului respectiv sau orice alte modificări care ar putea fi considerate în mod rezonabil că afectează evaluarea de către autoritatea sa competentă.

(3) Autoritatea competentă poate percepe părții terțe menționate la alineatul (1) taxe bazate pe costuri pentru a acoperi cheltuielile necesare legate de evaluarea cererilor de autorizare și de monitorizarea ulterioară a respectării condițiilor prevăzute la alineatul (1).

(4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care specifică informațiile ce urmează a fi furnizate autorităților competente în cererea de autorizare a unei părți terțe în conformitate cu alineatul (1).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iulie 2018.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea de standarde tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL 5

SUPRAVEGHEREA

Articolul 29

Desemnarea autorităților competente

(1) Respectarea obligațiilor menționate la articolul 5 din prezentul regulament este supravegheată de către următoarele autorități competente în conformitate cu competențele care le sunt conferite prin actele juridice relevante:

- (a) în cazul societăților de asigurare și de reasigurare, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 13 punctul 10 din Directiva 2009/138/CE;
- (b) în cazul administratorilor de fonduri de investiții alternative, autoritatea competentă responsabilă desemnată în conformitate cu articolul 44 din Directiva 2011/61/UE;
- (c) în cazul OPCVM și al societăților de administrare a OPCVM, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 97 din Directiva 2009/65/CE;
- (d) în cazul instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 6 litera (g) din Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
- (e) în cazul instituțiilor de credit sau al firmelor de investiții, autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2013/36/UE, inclusiv BCE în privința atribuțiilor specifice conferite acesteia de Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

(2) Autoritățile competente responsabile de supravegherea sponsorilor în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2013/36/UE, inclusiv BCE în privința atribuțiilor specifice conferite acesteia de Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, supraveghează respectarea de către sponsori a obligațiilor prevăzute la articolele 6, 7, 8 și 9 din prezentul regulament.

(3) Atunci când inițiatorii, creditorii inițiali și SSPE-urile sunt entități supravegheate în conformitate cu Directivele 2003/41/CE, 2009/65/CE, 2009/138/CE, 2011/61/UE și 2013/36/UE, și cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, autoritățile competente relevante desemnate în conformitate cu actele respective, inclusiv BCE în privința atribuțiilor specifice conferite acesteia de Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, supraveghează respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 6, 7, 8 și 9 din prezentul regulament.

(4) În cazul inițiatorilor, al creditorilor inițiali și al SSPE-urilor stabilite în Uniune și care nu sunt reglementate de actele legislative ale Uniunii menționate la alineatul (3), statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente care să supravegheze respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 6, 7, 8 și 9. Statele membre informează Comisia și ESMA cu privire la desemnarea autorităților competente în temeiul prezentului alineat până la 1 ianuarie 2019. Această obligație nu se aplică în cazul acelor entități care doar vând expuneri în cadrul unui program ABCP sau al unei alte tranzacții sau scheme de securitizare și care nu inițiază expuneri în mod activ în scopul principal al securitizării lor periodice.

⁽¹⁾ Directiva 2003/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 iunie 2003 privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale (JO L 235, 23.9.2003, p. 10).

(5) Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente care să supravegheze respectarea de către inițiatori, sponsori și SSPE-uri a articolelor 18-27, precum și respectarea de către părțile terțe a articolului 28. Statele membre informează Comisia și ESMA cu privire la desemnarea autorităților competente în temeiul prezentului alineat până la 18 ianuarie 2019.

(6) Alineatul (5) din prezentul articol nu se aplică în cazul acelor entități care doar vând expuneri în cadrul unui program ABCP sau al unei alte tranzacții sau scheme de securitizare și care nu inițiază expuneri în mod activ în scopul principal al securitizării lor periodice. În acest caz, inițiatorul sau sponsorul verifică dacă entitățile respective îndeplinesc obligațiile relevante prevăzute la articolele 18-27.

(7) ESMA asigură consecvența aplicării și a asigurării respectării obligațiilor prevăzute la articolele 18 și 27 din prezentul regulament, în conformitate cu atribuțiile și competențele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. ESMA monitorizează piața securitizărilor din Uniune, în conformitate cu articolul 39 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și aplică, dacă este cazul, competențele de a interveni temporar în conformitate cu articolul 40 din regulamentul respectiv.

(8) ESMA publică și actualizează pe site-ul său o listă a autorităților competente menționate la prezentul articol.

Articolul 30

Competențele autorităților competente

(1) Fiecare stat membru se asigură că autoritatea competentă desemnată în conformitate cu articolul 29 alineatele (1)-(5) deține competențele de supraveghere, de investigare și de sancționare necesare pentru a-și îndeplini sarcinile ce îi revin în temeiul prezentului regulament.

(2) Autoritatea competentă revizuieste periodic procedurile, procesele și mecanismele pe care inițiatorii, sponsorii, SSPE-urile și creditorii inițiali le-au pus în aplicare pentru respectarea prezentului regulament.

Revizuirea menționată la primul paragraf include:

(a) procesele și mecanismele de măsurare și reținere corectă în permanență a interesului economic net semnificativ, precum și colectarea și prezentarea la timp a tuturor informațiilor care urmează să fie puse la dispoziție în conformitate cu articolul 7 și a criteriilor de acordare a creditelor în conformitate cu articolul 9;

(b) pentru securitizările STS care nu sunt securitizări în cadrul unui program ABCP, procesele și mecanismele de asigurare a respectării articolului 20 alineatele (7)-(12), a articolului 21 alineatul (7) și a articolului 22; și

(c) pentru securitizările STS care sunt securitizări în cadrul unui program ABCP, procesele și mecanismele de asigurare, în ceea ce privește tranzacțiile ABCP, a respectării articolului 24 și, în ceea ce privește programele ABCP, a respectării articolului 26 alineatele (7) și (8).

(3) Autoritățile competente solicită ca riscurile care decurg din tranzacțiile de securitizare, inclusiv riscurile reputaționale, să fie evaluate și abordate prin politici și proceduri adecvate ale inițiatorilor, sponsorilor, SSPE-urilor și creditorilor inițiali.

(4) Autoritatea competentă monitorizează, după caz, efectele concrete ale participării la piața securitizărilor asupra stabilității instituției financiare care își desfășoară activitatea în calitate de creditor inițial, inițiator, sponsor sau investitor ca parte a supravegherii prudențiale în ceea ce privește securitizarea, luând în considerare, fără a aduce atingere reglementărilor sectoriale mai stricte:

(a) dimensiunea amortizoarelor de capital;

(b) dimensiunea rezervelor de lichidități; și

(c) riscul de lichiditate pentru investitori ca urmare a unei neconcordanțe de scadențe între finanțarea acestora și investiții.

În cazul în care autoritatea competentă identifică un risc semnificativ pentru stabilitatea financiară a unei instituții financiare sau a sistemului financiar în ansamblul său, independent de obligațiile care îi revin în temeiul articolului 36, aceasta ia măsuri de diminuare a riscurilor respective și raportează constatările sale autorității competente desemnate pentru instrumentele macroprudențiale în temeiul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și CERS.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

(5) Autoritatea competentă monitorizează orice posibilă încălcare a obligațiilor prevăzute la articolul 6 alineatul (2) și se asigură că sunt aplicate sancțiuni în conformitate cu articolele 32 și 33.

Articolul 31

Supravegherea macroprudențială a pieței securitizării

(1) În limitele mandatului său, CERS este responsabil de supravegherea macroprudențială a pieței securitizării din Uniune.

(2) Pentru a contribui la prevenirea sau diminuarea riscurilor sistemice la adresa stabilității financiare în Uniune care sunt rezultatul evoluțiilor din sistemul financiar și luând în considerare evoluțiile macroeconomice, pentru a evita perioadele de dificultăți financiare la scară largă, CERS monitorizează în permanență evoluțiile de pe piețele securitizărilor. În cazul în care consideră că este necesar sau cel puțin o dată la 3 ani, în vederea evidențierii riscurilor la adresa stabilității financiare, CERS, în colaborare cu ABE, publică un raport privind implicațiile pieței securitizării asupra stabilității financiare. În cazul în care se constată riscuri semnificative, CERS emite avertismente și, dacă este cazul, formulează recomandări de acțiuni de remediere ca reacție la respectivele riscuri, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, inclusiv cu privire la oportunitatea modificării nivelurilor de reținere a riscului sau privind luarea altor măsuri macroprudențiale, adresate Comisiei, AES și statelor membre. În conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, Comisia, AES și statele membre comunică CERS, Parlamentului European și Consiliului acțiunile întreprinse drept răspuns la recomandare și justifică în mod corespunzător cazurile de lipsă de acțiune în termen de trei luni de la data transmiterii recomandării către destinatari.

Articolul 32

Sanțiuni administrative și măsuri de remediere

(1) Fără a aduce atingere dreptului statelor membre de a prevedea și a impune sancțiuni penale în temeiul articolului 34, statele membre instituie norme care stabilesc sancțiuni administrative, în cazul încălcărilor comise în mod intenționat sau din neglijență, și măsuri de remediere corespunzătoare, aplicabile cel puțin în situațiile în care:

- (a) un inițiator, un sponsor sau un creditor inițial nu a îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 6;
- (b) un inițiator, un sponsor sau o SSPE nu a îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 7;
- (c) un inițiator, un sponsor sau un creditor inițial nu a îndeplinit criteriile prevăzute la articolul 9;
- (d) un inițiator, un sponsor sau o SSPE nu a îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 18;
- (e) o securitizare este desemnată drept STS și un inițiator, un sponsor sau o SSPE a securitizării respective nu a îndeplinit cerințele prevăzute la articolele 19-22 sau la articolele 23-26;
- (f) un inițiator sau un sponsor efectuează o notificare care ar putea induce în eroare prevăzută la articolul 27 alineatul (1);
- (g) un inițiator sau un sponsor nu a îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 27 alineatul (4); sau
- (h) o parte terță autorizată în temeiul articolului 28 nu a notificat modificările semnificative aduse informațiilor furnizate în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) sau orice alte modificări care ar putea fi în mod rezonabil considerate ca afectând evaluarea autorității sale competente.

De asemenea, statele membre se asigură că sancțiunile administrative și/sau măsurile de remediere sunt puse în mod efectiv în aplicare.

Sanțiunile și măsurile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre conferă autorităților competente competența de a aplica cel puțin următoarele sancțiuni și măsuri în cazul încălcării menționate la alineatul (1):

- (a) o declarație publică în care se specifică identitatea persoanei fizice sau juridice și natura încălcării, în conformitate cu articolul 37;
- (b) un ordin prin care persoanei fizice sau juridice i se solicită să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;
- (c) o interdicție temporară, emisă împotriva oricărui membru al organului de conducere al inițiatorului, al sponsorului sau al SSPE, ori împotriva oricărei alte persoane fizice răspunzătoare pentru încălcare, de a exercita funcții de conducere în cadrul acestor societăți;

- (d) în cazul unei încălcări precum cea menționată la alineatul (1) primul paragraf litera (e) sau (f) din prezentul articol, o interdicție temporară emisă împotriva inițiatorului și sponsorului de a notifica în temeiul articolului 27 alineatul (1) că o securitizare îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 19-22 sau la articolele 23-26;
- (e) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, de o valoare echivalentă în moneda națională la 17 ianuarie 2018;
- (f) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni pecuniare administrative maxime de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, de o valoare echivalentă în moneda națională la 17 ianuarie 2018 sau de până la 10 % din cifra de afaceri totală anuală netă a persoanei juridice conform ultimelor conturi disponibile, aprobate de organul de conducere; atunci când persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a societății-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri netă anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform actelor legislative contabile relevante, stabilit pe baza celei mai recente situații disponibile a conturilor consolidate aprobate de organul de conducere al societății-mamă principale;
- (g) sancțiuni pecuniare administrative maxime egale cu cel puțin de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare atunci când beneficiul poate fi determinat, chiar dacă această sumă depășește valorile maxime prevăzute la literele (e) și (f);
- (h) în cazul unei încălcări menționate la alineatul (1) primul paragraf litera (h) din prezentul articol, o retragere temporară a autorizației menționate la articolul 28, acordate părții terțe autorizate să controleze dacă o securitizare respectă articolele 19-22 sau articolele 23-26.
- (3) Atunci când alineatul (1) se aplică unor persoane juridice, statele membre conferă autorităților competente competența de a aplica sancțiunile administrative și măsurile corective prevăzute la alineatul (2), sub rezerva condițiilor prevăzute în dreptul intern, membrilor organului de conducere, precum și altor persoane care, în temeiul dreptului intern, sunt responsabile de încălcare.
- (4) Statele membre se asigură că orice decizie de impunere a unor sancțiuni administrative sau a unor măsuri de remediere prevăzute la alineatul (2) este justificată în mod corespunzător și face obiectul dreptului la o cale de atac.

Articolul 33

Exercitarea competenței de a impune sancțiuni administrative și măsuri de remediere

- (1) Autoritățile competente își exercită competențele de a impune sancțiunile administrative și măsurile de remediere menționate la articolul 32 în conformitate cu cadrele lor juridice naționale, după caz:
- (a) în mod direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități;
- (c) sub propria lor responsabilitate, prin delegare către alte autorități;
- (d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.
- (2) La stabilirea tipului și nivelului unei sancțiuni administrative sau al unei măsuri de remediere impuse în temeiul articolului 32, autoritățile competente iau în considerare măsura în care încălcarea este intenționată sau rezultă dintr-o neglijență și toate celelalte circumstanțe relevante, inclusiv, după caz:
- (a) importanța semnificativă, gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de responsabilitate al persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- (c) puterea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile;
- (d) importanța profiturilor înregistrate sau a pierderilor evitate de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi stabilite;
- (e) pierderile suferite de părți terțe ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi stabilite;

⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (f) nivelul de cooperare cu autoritatea competentă a persoanei fizice sau juridice responsabile, fără a aduce atingere necesității de a asigura confiscarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de persoana respectivă;
- (g) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică responsabilă.

Articolul 34

Sancțiuni penale

- (1) Statele membre pot decide să nu stabilească norme privind sancțiunile administrative sau măsurile de remediere în cazul unor încălcări care fac deja obiectul unor sancțiuni penale în dreptul lor intern.
- (2) Atunci când aleg, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, să prevadă sancțiuni penale pentru încălcarea menționată la articolul 32 alineatul (1), statele membre se asigură că sunt în vigoare măsuri corespunzătoare, astfel încât autoritățile competente să dispună de toate competențele necesare pentru a lua legătura cu autoritățile judiciare, autoritățile responsabile de urmărirea penală sau autoritățile judiciare penale din jurisdicția lor pentru a primi informații specifice legate de anchete penale sau de proceduri penale inițiate pentru încălcările menționate la articolul 32 alineatul (1) și pentru a furniza aceleași informații celorlalte autorități competente, precum și către ESMA, ABE și AEAPo, cu scopul de a-și îndeplini obligația de a coopera în sensul prezentului regulament.

Articolul 35

Obligațiile de notificare

Statele membre notifică actele cu putere de lege și actele administrative de punere în aplicare a prezentului capitol, inclusiv orice dispoziții relevante de drept penal, Comisiei, ESMA, ABE și AEAPo până la 18 ianuarie 2019. Statele membre notifică fără întârzieri nejustificate Comisiei, ESMA, ABE și AEAPo orice modificare ulterioară a acestor acte.

Articolul 36

Cooperarea dintre autoritățile competente și AES

- (1) Autoritățile competente menționate la articolul 29 și ESMA, ABE și AEAPo cooperează îndeaproape și fac schimb de informații pentru a-și îndeplini atribuțiile ce le revin în temeiul articolelor 30-34.
- (2) Autoritățile competente își coordonează îndeaproape supravegherea, pentru a identifica și remedia cazurile de nerespectare a prezentului regulament, pentru a dezvolta și a promova bune practici, a facilita colaborarea, a stimula consecvența interpretării și a furniza evaluări interjurisdicționale în cazul oricăror neînțelegeri.
- (3) Se instituie un comitet de securitzare specific în cadrul Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere, în cadrul căruia autoritățile competente cooperează strâns pentru a-și îndeplini atribuțiile care le revin în temeiul articolelor 30-34.
- (4) În cazul în care constată sau au motive să creadă că au fost încălcate una sau mai multe cerințe prevăzute la articolele 6-27, autoritățile competente informează autoritatea competentă a entității sau entităților suspectate de o astfel de încălcare cu privire la constatările lor, într-o manieră suficient de detaliată. Autoritățile competente vizate își coordonează îndeaproape activitatea de supraveghere pentru a asigura consecvența deciziilor.
- (5) În cazul în care încălcarea menționată la alineatul (4) din prezentul articol se referă, în special, la o notificare incorectă sau care ar putea induce în eroare în temeiul articolului 27 alineatul (1), autoritatea competentă care a constatat încălcarea notifică fără întârziere constatările sale autorității competente a entității desemnate ca prim punct de contact în temeiul articolului 27 alineatul (1). Autoritatea competentă a entității desemnate ca prim punct de contact în temeiul articolului 27 alineatul (1) informează la rândul său ESMA, ABE și AEAPo și respectă procedura prevăzută la alineatul (6) din prezentul articol.
- (6) Odată ce primește informațiile menționate la alineatul (4), autoritatea competentă a entității suspectate de încălcare ia, în termen de 15 zile lucrătoare, măsurile necesare pentru remedierea încălcării identificate și notifică celelalte autorități competente implicate, în special pe cele ale inițiatorului, ale sponsorului și ale SSPE, precum și autoritățile competente ale deținătorului unei poziții din securitzare, atunci când se cunoaște cine este acesta. Atunci când nu este de acord cu o altă autoritate competentă în ceea ce privește procedura sau conținutul acțiunii sau inacțiunii sale, autoritatea competentă informează toate celelalte autorități competente implicate, fără întârzieri nejustificate, cu privire la dezacordul său. În cazul în care dezacordul nu este soluționat în termen de trei luni de la data informării tuturor autorităților competente implicate, chestiunea se înaintează ESMA în conformitate cu articolul 19 și, după caz, cu articolul 20 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Perioada de conciliere prevăzută la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 este de o lună.

În cazul în care autoritățile competente în cauză nu reușesc să ajungă la un acord în cursul fazei de conciliere menționate la primul paragraf, ESMA adoptă decizia menționată la articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 în termen de o lună. În cursul procedurii prevăzute la prezentul articol, o securitizare care figurează pe lista păstrată de ESMA în conformitate cu articolul 27 din prezentul regulament continuă să fie considerată STS în conformitate cu capitolul 4 din prezentul regulament și este păstrată pe lista respectivă.

În cazul în care autoritățile competente vizate convin că încălcarea se referă la nerespectarea articolului 18, dar nu implică rea-credință, acestea pot decide să acorde inițiatorului, sponsorului și SSPE o perioadă de până la trei luni pentru a remedia încălcarea constatată, începând cu data la care inițiatorul, sponsorul și SSPE au fost informate cu privire la aceasta de către autoritatea competentă. În cursul acestei perioade, o securitizare care figurează pe lista păstrată de ESMA în temeiul articolului 27 este considerată în continuare ca fiind STS în temeiul capitolului 4 și este păstrată pe lista respectivă.

În cazul în care una sau mai multe autorități competente implicate sunt de părere că încălcarea nu a fost remediată corespunzător în cursul perioadei prevăzute la al treilea paragraf, se aplică primul paragraf.

(7) La trei ani de la data aplicării prezentului regulament, ESMA desfășoară o evaluare inter pares în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 referitoare la punerea în aplicare a criteriilor prevăzute la articolele 19-26 din prezentul regulament.

(8) ESMA elaborează, în strânsă cooperare cu ABE și AEAPO, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica obligația generală de cooperare, informațiile care urmează să facă obiectul schimbului în temeiul alineatului (1) și obligațiile de notificare în temeiul alineatelor (4) și (5).

ESMA transmite Comisiei, în strânsă cooperare cu ABE și AEAPO, aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 ianuarie 2019.

Comisia este împuternicită să completeze prezentul regulament prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 37

Publicarea sancțiunilor administrative

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente publică pe site-urile lor oficiale, fără întârzieri nejustificate, cel puțin orice decizie de impunere a unei sancțiuni administrative care nu face obiectul niciunei căi de atac și care este impusă pentru încălcarea articolelor 6, 7, 9 sau a articolului 27 alineatul (1), după ce destinatarul sancțiunii a fost notificat cu privire la respectiva decizie.

(2) Publicarea menționată la alineatul (1) include informații privind tipul și natura încălcării, identitatea persoanelor responsabile și sancțiunile impuse.

(3) Dacă, în urma unei evaluări de la caz la caz, autoritatea competentă consideră că publicarea identității în cazul persoanelor juridice sau a identității și a datelor cu caracter personal în cazul persoanelor fizice este disproporționată sau dacă autoritatea competentă consideră că publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o investigație penală în curs sau dacă publicarea ar provoca, în măsura în care se poate stabili acest lucru, daune disproporționate persoanei în cauză, statele membre se asigură că autoritățile competente iau una dintre următoarele măsuri:

(a) amână publicarea deciziei de impunere a sancțiunii administrative până în momentul în care motivele pentru nepublicare încetează;

(b) publică decizia de impunere a sancțiunii administrative în condiții de anonim, în conformitate cu dreptul intern; sau

(c) nu publică decizia de impunere a sancțiunii administrative în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:

(i) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare; sau

(ii) proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi minore.

(4) Atunci când se decide publicarea sancțiunii în condiții de anonim, se poate amâna publicarea datelor relevante. Dacă o autoritate competentă publică o decizie de impunere a unei sancțiuni administrative care face obiectul unei căi de atac în fața autorităților judiciare relevante, autoritățile competente includ de asemenea, de îndată, pe site-ul lor oficial, această informație și orice altă informație ulterioară cu privire la rezultatul căii de atac. Se publică, de asemenea, hotărârile judecătorești care anulează deciziile de impunere a unei sancțiuni administrative.

(5) Autoritățile competente se asigură că orice publicare menționată la alineatele (1)-(4) rămâne pe site-ul lor oficial timp de cel puțin cinci ani de la publicare. Datele cu caracter personal incluse în publicare se păstrează pe site-ul oficial al autorităților competente numai pe perioada necesară în conformitate cu normele aplicabile în materie de protecție a datelor.

(6) Autoritățile competente informează ESMA cu privire la toate sancțiunile administrative impuse, inclusiv, dacă este cazul, cu privire la căile de atac introduse și la rezultatul acestora.

(7) ESMA păstrează o bază de date centralizată a sancțiunilor administrative care i-au fost comunicate. Această bază de date poate fi accesată doar de ESMA, ABE, AEAPO și autoritățile competente și este actualizată pe baza informațiilor furnizate de autoritățile competente în conformitate cu alineatul (6).

CAPITOLUL 6

MODIFICĂRI

Articolul 38

Modificarea Directivei 2009/65/CE

Articolul 50a din Directiva 2009/65/CE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 50a

În cazul în care societățile de administrare a OPCVM sau OPCVM administrate intern sunt expuse la o securitizare care nu mai îndeplinește cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului (*), acestea trebuie, în interesul investitorilor în OPCVM-ul în cauză, să acționeze și să ia măsuri de remediere, după caz.

(*) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).”

Articolul 39

Modificarea Directivei 2009/138/CE

Directiva 2009/138/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 135, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Comisia adoptă acte delegate, în conformitate cu articolul 301a din prezenta directivă, în completarea prezentei directive, prin stabilirea specificațiilor pentru circumstanțele în care se poate impune o exigență proporțională de capital suplimentar când cerințele prevăzute la articolul 5 sau 6 din Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului (*) au fost încălcate, fără a aduce atingere articolului 101 alineatul (3) din prezenta directivă.

(3) Pentru a asigura o armonizare consecventă în ceea ce privește alineatul (2) din prezentul articol, AEAPO elaborează, sub rezerva articolului 301b, proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a indica metodologiile de calcul al exigenței proporționale de capital suplimentar menționate la respectivul alineat.

Comisia este împuternicită să completeze prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.

(*) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).”

2. Articolul 308b alineatul (11) se elimină.

*Articolul 40***Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1060/2009**

Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se modifică după cum urmează:

1. În considerentele 22 și 41, la articolul 8c și în anexa I secțiunea D partea a II-a punctul 1, termenul „instrument financiar structurat” se înlocuiește cu termenul „instrument de securitizare”.
2. În considerentele 34 și 40, articolul 8 alineatul (4), articolul 8c, articolul 10 alineatul (3), articolul 39 alineatul (4), precum și în anexa I secțiunea A punctul 2 al cincilea paragraf, în anexa I secțiunea B punctul 5, în anexa I secțiunea D partea a II-a (titlu și punctul 2), în anexa III partea I punctele 8, 24 și 45, și în anexa III partea III punctul 8, termenul „instrumente financiare structurate” se înlocuiește cu termenul „instrumente de securitizare”.
3. La articolul 1, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:
„Prezentul regulament stabilește, de asemenea, obligații pentru emitenții și părțile terțe aferente stabilite în Uniune în privința instrumentelor de securitizare.”
4. La articolul 3 alineatul (1), litera (l) se înlocuiește cu următorul text:
„(l) «instrument de securitizare» înseamnă un instrument financiar sau alte active rezultate dintr-o tranzacție sau o schemă de securizare, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/2402 [Regulamentul privind securitizarea];”.
5. Articolul 8b se elimină.
6. La articolul 4 alineatul (3) litera (b), la articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) și la articolul 25a, trimiterea la articolul 8b se elimină.

*Articolul 41***Modificarea Directivei 2011/61/UE**

Articolul 17 din Directiva 2011/61/UE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

În cazul în care sunt expuși la o securitizare care nu mai îndeplinește cerințele prevăzute în Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului (*), AFIA trebuie, în interesul investitorilor în FIA-urile în cauză, să acționeze și să ia măsuri de remediere, după caz.

(*) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).”

*Articolul 42***Modificarea Regulamentului (UE) nr. 648/2012**

Regulamentul (UE) nr. 648/2012 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 se adaugă următoarele puncte:
  - „30. «obligațiune garantată» înseamnă o obligațiune care întrunește cerințele prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
  31. «entitatea emitentă a obligațiunii garantate» înseamnă emitentul obligațiunii garantate sau portofoliul de acoperire al unei obligațiuni garantate.”
2. La articolul 4 se adaugă următoarele alineate:
  - „(5) Alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică în cazul contractelor derivate extrabursiere care sunt încheiate de entități emitente de obligațiuni garantate în legătură cu o obligațiune garantată sau de o entitate special constituită în scopul securitizării în legătură cu o securitizare, în înțelesul Regulamentului (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului (*), cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:
    - (a) în ceea ce privește entitățile special constituite în scopul securitizării, entitatea special constituită în scopul securitizării emite exclusiv securitizări care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 18, precum și la articolele 19-22 sau articolele 23-26 și din Regulamentul (UE) 2017/2402 [Regulamentul privind securitizarea];

- (b) contractul derivat extrabursier se utilizează exclusiv pentru acoperirea neconcordanțelor privind rata dobânzii sau de monede, aferente obligațiunii garantate sau securitizării; și
- (c) măsurile aferente obligațiunii garantate sau securitizării atenuează în mod corespunzător riscul de credit al contrapărții în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere încheiate de entitatea emitentă a obligațiunii garantate sau de entitatea special constituită în scopul securitizării în legătură cu obligațiunea garantată sau cu securitizarea.
- (6) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol și ținând seama de necesitatea de a preveni arbitrajul de reglementare, AES elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica criteriile de stabilire a măsurilor din cadrul obligațiunilor garantate sau al securitizărilor care atenuează în mod corespunzător riscul de credit al contrapărții în înțelesul alineatului (5).

AES prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iulie 2018.

Se delegă Comisiei competența de a completa prezentul regulament prin adoptarea de standardele tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 (UE) nr. 1094/2010 sau (UE) nr. 1095/2010.

(*) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea și de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată, și de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE și 2011/61/UE, precum și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35)."

3. La articolul 11, alineatul (15) se înlocuiește cu următorul text:

„(15) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentului articol, AES elaborează proiecte comune de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

- (a) procedurile de gestionare a riscului, inclusiv nivelul și tipul garanțiilor, precum și mecanismele de segregare necesare în vederea respectării alineatului (3);
- (b) procedurile pe care trebuie să le urmeze contrapărțile și autoritățile competente relevante atunci când aplică excepțiile prevăzute la alineatele (6)-(10);
- (c) criteriile aplicabile menționate la alineatele (5)-(10), în special referitor la ceea ce urmează a fi considerat un impediment de ordin practic sau juridic în calea transferului rapid de fonduri proprii și a stingerii rapide a obligațiilor între contrapărți.

Nivelul și tipul garanției reale necesare în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere încheiate de entitățile emitente de obligațiuni garantate în legătură cu o obligațiune garantată sau de o entitate special constituită în scopul securitizării în legătură cu o securitizare în înțelesul prezentului regulament și care întrunesc condițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (5) din prezentul regulament, precum și cerințele prevăzute la articolul 18, și la articolele 19-22 sau articolele 23-26 din Regulamentul (UE) 2017/2402 [Regulamentul privind securitizarea] se stabilesc ținând seama de impedimentele întâmpinate în tranzacția de schimb a garanției reale în ceea ce privește contractele de garanție existente în cadrul obligațiunii garantate sau al securitizării.

AES prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 18 iulie 2018.

În funcție de natura juridică a contrapărții, se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 fie din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, fie din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010, fie din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

Articolul 43

Dispoziții tranzitorii

- (1) Prezentul regulament se aplică operațiunilor de securitizare în cazul cărora titlurile de valoare sunt emise la 1 ianuarie 2019 sau după această dată, sub rezerva alineatelor (7) și (8).
- (2) În ceea ce privește securitizările în cazul cărora titlurile de valoare au fost emise înainte de 1 ianuarie 2019, inițiatorii, sponsorii și SSPE-urile pot utiliza denumirea „STS” sau „simple, transparente și standardizate”, sau o denumire care se referă în mod direct sau indirect la respectivii termeni numai în cazul în care sunt respectate cerințele prevăzute la articolul 18 și condițiile prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol.
- (3) Securitizările în cazul cărora titlurile de valoare au fost emise înainte de 1 ianuarie 2019, altele decât pozițiile din securitizare legate de o tranzacție ABCP sau de un program ABCP se consideră „STS”, cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:
- (a) în momentul emiterii titlurilor de valoare, acestea au îndeplinit cerințele prevăzute la articolul 20 alineatele (1)-(5), (7)-(9) și (11)-(13) și la articolul 21 alineatele (1) și (3); și

- (b) în momentul notificării în temeiul articolului 27 alineatul (1) îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 20 alineatele (6) și (10), precum și la articolul 21 alineatul (2) și alineatele (4)-(10) și la articolul 22 alineatele (1)-(5).
- (4) În sensul alineatului (3) litera (b), se aplică următoarele dispoziții:
- (a) la articolul 22 alineatul (2), cuvintele „înainte de emiterea” se înțeleg ca „înaintea notificării în temeiul articolului 27 alineatul (1)”;
- (b) la articolul 22 alineatul (3), cuvintele „înainte de stabilirea prețurilor securitizării” se înțeleg ca „înaintea notificării în temeiul articolului 27 alineatul (1)”;
- (c) la articolul 22 alineatul (5):
- (i) la a doua teză, cuvintele „înainte de stabilirea prețurilor” se înțeleg ca „înaintea notificării în temeiul articolului 27 alineatul (1)”;
- (ii) cuvintele „înainte de stabilirea prețurilor cel puțin sub formă de proiect sau într-o formă inițială” se înțeleg ca „înaintea notificării în temeiul articolului 27 alineatul (1)”;
- (iii) cerința prevăzută la a patra teză nu se aplică;
- (iv) trimiterile referitoare la respectarea articolului 7 se interpretează ca și cum articolul 7 s-ar aplica securitizărilor respective în pofida articolului 43 alineatul (1).
- (5) În ceea ce privește securitizările ale căror titluri de valoare au fost emise la 1 ianuarie 2011 sau după această dată, dar înainte de 1 ianuarie 2019, precum și în ceea ce privește securitizările ale căror titluri de valoare au fost emise înainte de 1 ianuarie 2011 în cazul cărora au fost adăugate sau înlocuite noi expuneri-suport după 31 decembrie 2014, cerințele privind îndeplinirea obligației de diligență, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, Regulamentul delegat (UE) 2015/35 și, respectiv, Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013, continuă să se aplice în versiunea aplicabilă la 31 decembrie 2018.
- (6) În ceea ce privește securitizările în cazul cărora titlurile de valoare au fost emise înainte de 1 ianuarie 2019, instituțiile de credit sau firmele de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, întreprinderile de asigurare, astfel cum sunt definite la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE, întreprinderile de reasigurare, astfel cum sunt definite la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE, și administratorii de fonduri de investiții alternative (AFIA), astfel cum sunt definiți la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/61/UE, aplică în continuare articolul 405 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, capitolele I, II și III și articolul 22 din Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014, articolele 254 și 255 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 și, respectiv, articolul 51 din Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 în versiunea aplicabilă la 31 decembrie 2018.
- (7) Până la aplicarea standardelor tehnice de reglementare care urmează a fi adoptate de Comisie în temeiul articolului 6 alineatul (7) din prezentul regulament, inițiatorii, sponsorii sau creditorul inițial aplică, în sensul obligațiilor prevăzute la articolul 6 din prezentul regulament, capitolele 1, 2 și 3 și articolul 22 din Regulamentul delegat (UE) nr. 625/2014 în cazul securitizărilor ale căror titluri de valoare sunt emise la 1 ianuarie 2019 sau după această dată.
- (8) Până la aplicarea standardelor tehnice de reglementare care urmează a fi adoptate de Comisie în temeiul articolului 7 alineatul (3) din prezentul regulament, în sensul obligațiilor prevăzute la articolul 7 alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (e) din prezentul regulament, inițiatorii, sponsorii și SSPE-urile pun la dispoziție, în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) din prezentul regulament, informațiile menționate în anexele I-VIII la Regulamentul delegat (UE) 2015/3.
- (9) În sensul prezentului articol, în cazul securitizărilor care nu implică emiterea de titluri de valoare, orice trimitere la „securitizările în cazul cărora titlurile de valoare au fost emise” se înțelege „securitizările pentru care s-au creat pozițiile din securitizare inițiale”, în măsura în care prezentul regulament se aplică oricărei securitizări care creează noi poziții din securitizare la 1 ianuarie 2019 sau după această dată.

Articolul 44

Rapoarte

Până la 1 ianuarie 2021 și apoi la fiecare trei ani, comitetul comun al autorităților europene de supraveghere publică un raport privind:

- (a) punerea în aplicare a cerințelor privind STS, astfel cum sunt prevăzute la articolele 18-27;

- (b) o evaluare a acțiunilor întreprinse de autoritățile competente, a riscurilor semnificative și a noilor vulnerabilități care este posibil să fi apărut și a acțiunilor participanților la piață pentru a se standardiza și mai bine documentația de securitizare;
- (c) funcționarea cerințelor privind obligația de diligență prevăzute la articolul 5 și a cerințelor de transparență prevăzute la articolul 7 și nivelul de transparență al pieței securitizărilor din Uniune, inclusiv pentru a stabili dacă cerințele în materie de transparență de la articolul 7 permit autorităților competente să dispună de o imagine de ansamblu suficientă a pieței pentru a-și îndeplini mandatele;
- (d) cerințele prevăzute la articolul 6, inclusiv respectarea lor de către participanții la piață și modalitățile de retenție a riscului în temeiul articolului 6 alineatul (3).

Articolul 45

Securitizări sintetice

- (1) Până la 2 iulie 2019, ABE, în strânsă cooperare cu ESMA și AEAPO, publică un raport cu privire la fezabilitatea unui cadru specific pentru securitizarea sintetică simplă, transparentă și standardizată, care se limitează la securitizarea sintetică înscrisă în bilanț.
- (2) Până la 2 ianuarie 2020, Comisia, pe baza raportului ABE menționat la alineatul (1), prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind crearea unui cadru specific pentru securitizări sintetice simple, transparente și standardizate, care se limitează la securitizarea sintetică înscrisă în bilanț, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 46

Revizuire

Până la 1 ianuarie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea prezentului regulament, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Raportul ține seama în special de constatările rapoartelor menționate la articolul 44, și evaluează:

- (a) efectele prezentului regulament, inclusiv ale introducerii denumirii de securitizare STS, asupra funcționării pieței securitizărilor din Uniune, contribuția securitizării la economia reală, în special cu privire la accesul la credite pentru IMM-uri și investiții, precum și interconectarea dintre instituțiile financiare și stabilitatea sectorului financiar;
- (b) diferențele de utilizare a modalităților menționate la articolul 6 alineatul (3), care se bazează pe datele raportate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) primul paragraf litera (e) punctul (iii). În cazul în care constatările indică o creștere a riscurilor prudențiale cauzată de utilizarea modalităților menționate la articolul 6 alineatul (3) literele (a), (b), (c) și (e), se iau în considerare măsuri de redresare adecvate;
- (c) dacă a existat o creștere disproporționată a numărului de tranzacții menționate la articolul 7 alineatul (2) paragraful al treilea începând cu data aplicării prezentului regulament și dacă participanții la piață au structurat tranzacțiile în așa fel încât să eludeze obligațiile în temeiul articolului 7 de a pune la dispoziție informații prin intermediul registrelor centrale de securitizări;
- (d) dacă este necesar să se extindă cerințele de informare în temeiul articolului 7 pentru a cuprinde tranzacțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (2) paragraful al treilea și pozițiile investitorilor;
- (e) dacă în domeniul securitizărilor STS ar putea fi introdus un regim de echivalență pentru inițiatori, sponsori și SSPE-uri din țări terțe, luând în considerare evoluțiile internaționale în domeniul securitizării, în special inițiativele privind securitizările simple, transparente și comparabile;
- (f) punerea în aplicare a cerințelor prevăzute la articolul 22 alineatul (4) și dacă este necesară extinderea acestora la o securitizare în care expunerile-suport nu sunt împrumuturi locative sau credite auto ori contracte de leasing auto, pentru a se integra divulgarea informațiilor referitoare la aspectele de mediu, sociale și de guvernanță;
- (g) dacă regimul de verificare de către părți terțe prevăzut la articolele 27 și 28 este corespunzător și dacă regimul de autorizare pentru părți terțe prevăzut la articolul 28 promovează un grad suficient de concurență între aceștia și ia în considerare dacă trebuie introduse schimbări în cadrul de supraveghere pentru a asigura stabilitatea financiară; și

- (h) atunci când există necesitatea completării cadrului privind securitizarea instituit în prezentul regulament prin instituirea unui sistem de bănci licențiate limitate, care să asigure funcțiile SSPE-urilor și să dețină dreptul exclusiv de a cumpăra expunerii de la inițiatori și de a vinde investitorilor creanțe garantate de expunerile cumpărate.

Articolul 47

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate, menționată la articolul 16 alineatul (2), se conferă Comisiei pe o perioadă de timp nedeterminată de la 17 ianuarie 2018.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 16 alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 16 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 48

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 12 decembrie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

M. MAASIKAS
